

Intervju med sprøytenarkoman:

RØDE GARDE

AVISA TIL RØD UNGDOM

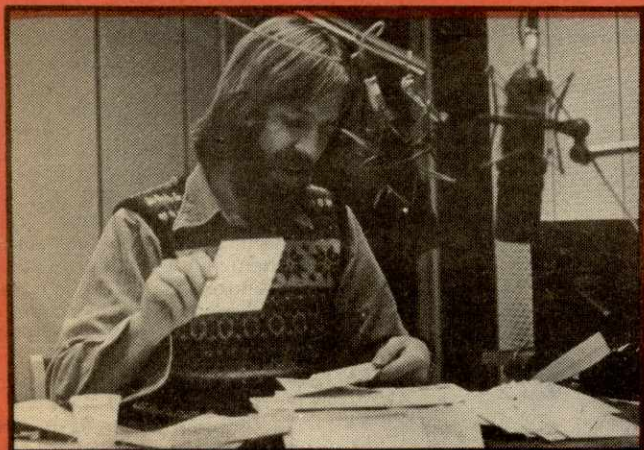
Pris 3 kr.

« 1000 PÅ HEROIN I OSLO »

Side 3

SLIK LAGES

POP-SPECIAL

Side 2

Operasjon Dagsverk:

SAMLING OM ERITREA

100 tonn bomber daglig. 100 000 nye flyktninger. Ubegrensa behov for materiell hjelp. Dette var situasjonen i Eritrea da NRKs utenriksmedarbeider besøkte landet før jul.

Intervju med NRKs Joar Hoel Larsen

Side 8 og 9

45 timers arbeidsuke for 16-åring

Røde Gardes Gallup viser at gymnasiaster må bruke 3 timer daglig på lekser om skolens krav skal oppfylles.

Side 7

INVASJON

Juntaen i Hanoi har gjort invasjon i Kampuchea. Oppdragsgiverne sitter i Moskva. Med tanks og russiske MIG-jagere skal Kampuchea tvinges i kne. Men Kampuchea har seiret i folkekrig tidligere. I 1975 ble USAs krigsmaskin kasta på sjøen, og det

kampucheeske folket er fast bestemt på å kaste ut de vietnamesiske inntrengerne. Men de trenger støtte – og det skal vi gi dem!

BAKSIDA

Vi møter Ivar Dyrhaug fra radioens Pop Spesial —

En ettermiddag i desember skulle vi treffe Ivar Dyrhaug. Sammen med Sigbjørn Nedland utgjør han radiopopsens radarpar. Vi hadde aldri sett Dyrhaug før, man hadde en viss følelse av at vi ikke skulle speide etter en Travolta-lignende figur skliende rundt i hvit dress. Der fikk vi rett. I snekkerbukse av den sorten snekkerne virkelig bruker, et milelangt vevd skjerf uryddig slengt rundt halsen og med en like uryddig platebunke under armen, møtte Ivar Dyrhaug oss i vestibylen på Marienlyst.

Et uventa trekk fra kringkastingsledelsen — de har innvilga Pop Spesial sendetid 1. juledag — gir oss et

ufrivillig langt opphold i studio før praten vår med Dyrhaug kan starte. Det er en rutinert tremannsgjeng som holder det gående i drøye 3 timer for å spille inn og mixe ferdig to program på 40 minutter hver.

Dvs. — vi SER bare to — teknikeren og Dyrhaug. Sigbjørn Nedland er også til stede, men det takket være en direkte linje fra NRKs kontorer i Kristiansand! Og vi som trudde de to rockegutta satt i hver sin lenestol og småprata — akkurat så avslappa høres de jo unektelig ut. Men så har de da heller ikke noe manus å holde seg til. Med hver sin «kjøreplan» i handa (der det kort og godt står hvilke plater som skal

spilles), er det unødvendig å avtale mer enn hvem av dem som skal inn-annonsere henholdsvis ut-annonsere låtene. Mest imponert blir vi likevel av teknikeren som har ansvaret for at den rette skiva kommer på til rett tid og sted, at det står akkurat passe diskant på, at låta «fader» ut akkurat DER, og at de to pratmakerne blir satt inn igjen akkurat DER.

Stort sett går opptaka i ett fra «Hei» til «Takk for oss», men noen avbrudd blir det sjølsagt. Som f.eks. da Dyrhaug gjør et forgjeves forsøk på å avslutte 1. juledagsprogrammet sånn: «Altså, skriv til NRK, Oslo, Pop 3».

«Opprørstrangen blant ungdommen drivkrafta i rocken»

— Hvordan velger dere ut plater til Pop Spesial, Dyrhaug — går det etter din egen og Nedlands smak?

— Mange tror det, men sånn kan det jo ikke være. Vi kan umulig stå inne for all den musikken vi presenterer. Det blir et subjektivt valg, men om vi kjører helt skjeivt og neglisjerer en musikktype helt, har vi ganske snart lyttere på nakken.

LITE DISCO

— Dere kjører lite disco — får dere ingen sinte reaksjoner på det?

— Nei, og vi prioriterer bevisst disco-musikken lavt. Vi tar hensyn til at vi er det eneste rock-forumet i NRK. Den hyperkommersielle disco-musikken av typen Tina Charles og Boney M er dessuten som regel godt representert i de lette underholdningsprogrammene.

— Spesialist på området som du er — hvorfor selger Grease og Saturday Night Fever så fantastisk?

— Noen spesialist er jeg nå ikke — aller minst på det området — men årsaken ligger ganske klart i dagen. I lanseringa av Grease er det kasta inn en kommersiell styrke som savner sidestykke i platebransjen. Når Pepsi Cola, Levis og Polydør samler kreftene i reklameframstøtet, ja, da må det gi resultater. Virkninga blir ikke liggende langt fra hjernevasking. Jeg er glad vi slipper å spille denne musikken.

SENSUR?

— Når dere en gang imellom spiller en låt med politisk progressiv tekst, er dere påfallende forsiktige i kommentarene. Det blir som regel noe sånt som «det var en tekst med mening» eller noe i den duren. Er du redd for å bli sensurert?

— Nei, egentlig ikke. Det er mer uttrykk for at vi i slike tilfeller forsøker å få lytterne til å tenke sjøl.

— Det var noe sånt dere hadde i tankene gjennom den fenomenale duo-annonseringa dere hadde av Rod Stewarts «Do ya think I'm sexy?»

— Nettopp. Det var sjølsagt ikke ubevisst at vi spilte denne håpløst dårlige teksten i

sammenheng med presentasjonen av den svenske gruppa Friskt vann som nettopp lager «tekster med mening».

PUNK — EN «SPILL SELV»-BEVEGELSE

— Hva mener du om «new wave» — eller punk-bevegelsen?

— Den starta som en lokal bevegelse ut fra tankegangen «du har ikke mer moro enn den du lager sjøl». Sånn ble det en slags «spill selv»-bevegelse, og det må jo sies å være positivt. Det er synd at denne bevegelsen fortsatt ser ut til å bli slukt av «the Establishment».

OPPRØRSTRANG

— Akkurat det er vel ikke noe enestående for punk-bevegelsen?

— Nei, dessverre har det samme skjedd med mange bra beve-

gelser før. Sånn jeg ser det, har opprørstrangen blant ungdommen vært drivkrafta i alle viktige epoker i rocken. Først har vi den tida da rocken ble skapt — fra midten av 50-åra til 59. TV-selskaper, plateselskaper — hele det etablerte samfunnet — kjempa innbitt mot rocken. Når ungdommen på tross av dette klarte å utvikle sin egen kultur gjennom rocken, la pengeinteressene om til en annen og langt mer vellykka taktikk. De kjøpte opp rocken, forma den etter sine interesser og ufarliggjorde den. Plutselig en dag var det ikke skikkelig rock vi fikk høre lenger, men et søtsuppeprodukt presentert snart av en Bobby-ditt, snart av en Bobby-datt. Det samme er tilfelle med hippiebevegelsen som i utgangspunktet var en ærlig opprørsbevegelse hovedsakelig retta

mot Vietnam-krigen. Snart var det «Make lov not war»-merker å få kjøpt i hvert stormagasin. Så var DEN bevegelsen kommersialisert, kjøpt opp og odelagt. Det samme ser ut til å skje med deler av punk-bevegelsen. De gjenværende i Sex Pistols, som nylig spilte sammen med den gamle togroveren Ronald Biggs, må vel sies å ha solgt seg med hud og hår. Men vi skal være forsiktige med å domme for strengt — for ungdom som er vokst opp i arbeiderstrøk i England er det vanskelig å si nei takk til 1 000-punds kontrakter ...

PLATESELSKAPENE

— Hvilken rolle spiller plateselskapene i dette?

— De store selskapene ser ut til å ha ett mål for øyet: salg. Derfor fungerer de også musikkpolitisk konservativt. De forsø-

ker ikke å hjelpe artistene til å utvikle sine spesielle talenter. Tvert imot — de forsøker å få alle til å låte akkurat sånn det skal låte for å selge. Eksempel på dette er alt det søppelet som ble produsert i kjølvannet på The Beatles. Likeledes da Queen slo igjennom — nå skulle alle synges flerstemmig. Nå holder det ikke lenger, og plateselskapene satser på sikkerhetsnåler og punkutstyr.

GENESIS BEDRE ENN CLASH?

— Hvordan står det til med det musikalske nivået i «new wave»?

— Det er vel ingen tvil om at de musikalske ferdighetene hos grupper som Queen og Genesis ligger langt over de beste punkbanda. Men noe av vitsen med punk-bevegelsen er jo at du ikke

må være helproff for å spille gitar. Paul Simonon f.eks. hadde spilt bass i to måneder før han begynte i Clash ... Noe sånt hadde ikke vært mulig i Genesis.

«... SOSIETETS SKUESPILLERE FRA HOLLYWOOD»

— Har du noen synspunkter på «gigantomaniet» på utstyrsfronten? Det ser ut som det må plusses på en ny trailer for hver supergruppe som gjester oss?

— Denne utviklinga er nok først og fremst et utslag av at publikum krever bedre og bedre lyd. Det skal liksom være så nær opp til lyd kvaliteten på plata som mulig. Men utviklinga er likevel skremmende. Fred Frith fra avantgarde-gruppa Henry Cow fortalte meg i 75 at han ikke ble så lite forskrekka da han fant ut at han personlig hadde utstyr for 100 000. Eric Burdon ga uttrykk for noe av det samme da han sa at utstyret som nå blir brukt som monitører (altså for at musikerne skal høre seg sjøl på scenen) i hans glansdager ble vendt ut mot 25 000 tilskuere. Det er klart at dette legger grunnlaget for et kaldt forhold mellom publikum og musikere. Kontakten blir borte, og musikerne minner mer og mer om sisetetsskuespillere fra Hollywood.

CLAPTON OG BOWIE

— Clapton, Bowie og Rod Stewart har kommet med uttalelser som forårsaka dannelsen av Rock Against Racism. Kjenner du noe til det?

— Litt veit jeg. Eric Clapton ropte en gang fra scenen at det var altfor mange arabere i England. David Bowie suste så vidt jeg veit en gang inn på Victoria Station med hånda løfta til nazihilsen. Jeg har imidlertid sett Bowie forsøke å dementere at han har sympatier med nazistene, så det er ikke så godt å vite hva han mener.

Til dere som ikke kjenner Dyrhaug fra Pop Spesial: Skru på radioen mandag kveld klokka halv åtte. Som regel er det atskillig mer trivelig og interessant å høre Dyrhaug/Nedland prate plater enn å se hva folka i «Departementsrevyen» presterer i titteskapet på denne tida.

FRANK, SPRØYTE- NARKOMAN I 8 ÅR:

2000 kroner dagen på stoff. Penga skaffes gjennom tjueri og prostitusjon. Sjøl gikk «Frank» med pistol i lomma for ikke å bli rana av en i desperat jakt på dagens dose. De fleste av kameratene hans fra den tida han sjøl begynte som sprøytenarkoman, er nå døde av overdoser. Sin egen bror fant han død hjemme på gulvet. Dette er hverdagen for de hundrevis, kanskje 1000 som går på heroin i Oslo i dag.

«Frank» har vært sprøytenarkoman i 8 år. I desember slapp han ut etter 1 års fengsel for tjuveri. Han hadde da 50 kroner i lomma, og pensjonatrom på sosialkontorets regning i ei uke. Deretter måtte han klare seg sjøl. Natta før Røde Garde traff han, hadde Frank og kona hans overnatta hos noen venner. Hvor de skulle bo neste natt, var uvisst.

Frank begynte med harde stoffer i miljøet rundt Slotsparken i 1970. De fleste av kameratene hans fra den tida er nå døde av overdoser. For 2 år sia fant han sjøl broren sin død på gulvet hjemme hos familien. En kamerat av han fant kona si død i en leilighet på Bjølsen da han kom hjem på perm fra fengslet til jul i år.

Mens Frank har sittet inne dette året, har han tatt artium i matte og fysikk. Han har kommet inn på teknisk skole i Göteborg, og tar med seg kona dit 23. januar. Han forteller at hverken han eller kona er avhengig av å gå på stoff, og begge skal kutte helt ut når de flytter. Han tror de skal klare det.

Røde Garde har hatt en lang prat med Frank om narkotikamiljøet i Oslo.

— Er det lett å få tak i harde stoffer som morfin og heroin i Oslo i dag?

— Byen flyter over. Det er sikkert 30–40 ulike gjenger som drar til «Køben» og Amsterdam og kjøper. Men det er dyrt. For noen år sia kosta det 30 kroner å bli stein. 5 kroner tablett for metadon. Nå koster samme tablett 100 spenn.

— Da må det være noen som tjener grådig på å selge?

IMPORTØRENE SOM TJENER

— Ja, men ikke de som selger på gata. De selger for å skaffe penger til stoff sjøl, og til mat og hus. Det er 3. ledd bakover som ho-

ver inn penga. De som importerer fra utlandet. Det er nyktre folk som lever av å kjøpe og selge stoff, men som aldri sjøl bruker det. Vi som kjøper og selger på gata kjenner ikke disse folkene. Men de tjener store penger på oss. Hvis du selger her nede uten å bruke stoff sjøl, vil du lett kunne tjene 5000 kroner om dagen.

— Tror du det står noen norsk mafia med stresskoffert, bankboks og høye stillinger bak importen til Norge?

— Nei. Før en norsk mafia hadde fått etablert seg, ville kinesermafiaen fra Amsterdam og «Køben» ha kommet dem i forkjøpet. Det vanlige er at de som importerer kjøper på kreditt. Det går bra, for de veit at hvis de ikke betaler, får de en kule i panna.

Men importørene nede i Europa, er store gutter. De kjøper 1 kg heroin i Bangkok for 15 000 kroner som selges på gata her hjemme for 15–18 millioner.

Men det har jo gått mye rykter om en norsk skipsreder...

— Hvor mye penger må en narkoman i Osl ha for å holde seg med mor eller heroin?

2000 KRONER DAGEN TIL STOFF

— Ei lita dose koster 300 kroner, og det holder ikke noen tid hvis du er litt hektet (avhengig), da må du ha to eller tre. Det er vanlig å bruke opp til 2000 kroner dagen på stoff. For å skaffe disse penga, stjæler vi og selger på gata.

— Eller til Bingovertinner...?

— Det og. Jentene begynner før eller seinere å trekke på gata. De synes det er lettvintere.

— Hvordan er miljøet blant dere?

— Jævlig. Hvis du ikke har penger til stoff en dag, er det ingen som hjelper deg. Da er det bare å gå å

legge seg. Her nede raner dem hverandre. De sier de skal kjøpe stoff, får med seg typen inn i ei sidegate og raner'n. Jeg gjør det ikke sjøl, men jeg skjønner godt dem som gjør det. Tilværelsen blir steinhard. De ser ingen annen løsning. Denne må jeg gå med i lomma. (Frank viser oss en liten pistol)

— Kan du forklare hvordan det kjennes å ikke få stoff når du er narkoman?

— Tenk deg at du har et stålbånd rundt hue som skrur til så hardt det går an, med en tommeskru foran som presses innover i panna. Du har den verste huepine du kan tenke deg, sug i magan, influensafeber, og skjælver i hele kroppen.

1000 PÅ HEROIN OG MORFIN I OSLO?

— Kan du anslå hvor mange ungdommer her i byen som går på harde stoffer?

— Opp mot 1000, tenker jeg. De fleste jeg kjenner fra gamle dager her fra sentrum har strykt med. Nå har det grodd opp nye miljøer over hele byen. På Tveita, Grorud, Bjølsen.

— Hva slags ungdom er det?

— Alle er uten jobb. De fleste her nede har hatt trøbbel med skolen. Mange bor hjemme enda. De veit ikke hvor heldige de er.

— Hvor bor du sjøl nå?

— Ingen steder. Bor ofte på hoteller eller pensjonater. Bor en natt ekstra. Snyter. Stikker fra regninga. I natt bodde jeg og kona hos noen venner. Kona er sjuk.

— Klassekampen har skrevet at det er stryknin i heroinen som omsettes i Oslo nå. Kjenner du til dette?

VANLIG MED STRYKNIN

— Det stemmer. Og det er ganske vanlig. Det gjør at stoffet har kortere virk-

Kameratene døde av overdoser

ning. Det er ikke de som selger her på gata som blander det i, men ledda lengre bak. De gjør det sjølsagt for å øke omsettinga.

— Hvordan får dere tak i sprøyter?

— Det er et apotek i byen som selger sprøyter uten videre. Det virker som om det er avtale at det apoteket skal selge, men ingen andre.

— Hvordan reagerer du når du ser det er nye, unge folk som dukker opp i miljøet deres? Gjør du noe for å advare dem?

— Nei. Jeg registrerer det bare. Har ikke ressurser til å ta meg av andre. De må klare seg sjøl. Jeg har måttet lære av meg sjøl. Det har ikke hjulpet hva andre har sagt til meg.

— Hvordan reagerer du når du får vite at folk du kjenner har dødd av overdose. Gjør ikke det heller inntrykk?

— Er blitt vant til det. Men det var hardt den gangen jeg fant bror min dau på gulvet i stua hjemme hos folka våre.

— Hvordan synes du

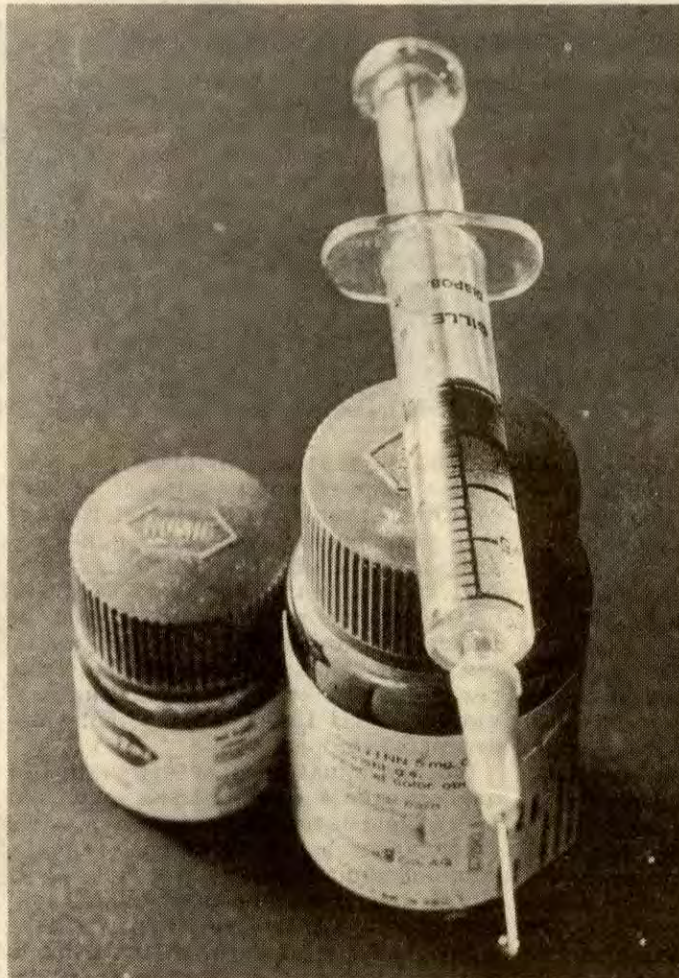
samfunnet hjelper ungdom som går på harde stoffer?

MYNDIGHETENE GJØR IKKE NOE

— I 72–73 snakka myndighetene så pent. De skulle lage behandlingsopplegg. De bygget ut noen behandlingssplasser. Nå er det liksom ikke helsevesnets ansvar lenger. Det er helt stille. Uteseksjonen har vi ikke sett snurten av på lenge. Avisene skriver ikke om narkotikaproblemet lenger.

Purken kommer av og til og jager oss opp av T-banen og inn i sidegatene. De haiene de burde ta, har de ikke sjans på å få fatt i med de midlene de har. Det er folk som må skygges 24 timer i døgnet i ukevis før man kanskje kan oppdage hvor de får forsyninger fra. Slike opplegg setter dem ikke i gang.

Dette samfunnet som ikke engang kan skaffe folk tak over hue, vil aldri klare å ta knekken på de gutta. Men det er bra dere tar opp dette i avisa deres. Kanskje vil noen lære noe av det.

På ett av Oslos apoteker kan engangssprøytene kjøpes over disk til 1 krone stykket. Når sprøytene går på omgang, fører dette ofte til gulsott.

Mot alt stoff — ta haiene!

«Dette samfunnet som ikke engang kan skaffe folk tak over hue, vil aldri klare å ta knekken på de gutta», slik avslutter «Frank» intervjuet, og snakker om narkotikaimportørene.

Et kapitalistisk samfunn er fiendtlig mot ungdommen. På skolen blir sjølstendigheten din systematisk knekket. Etterpå får du kanskje ikke arbeid. Fritidstilbudet er for mange den kristlige ungdomsklubben eller gata. Leilighet får du ikke om du ikke har langt over 100 000 til innskudd. DETTE er den grunnleggende årsaken til det store stoffmisbruket blant ungdommen.

Samfunnet SKAPER narkomane. Resultatet av den ungdomsfientlige politikken er en ny ungdom død av overdose annenhver uke og kanskje 1000 på heroin i Oslo. Hjelpa staten og kommunen så gir sine egne ofre å skjære ned bevilgningene til Uteseksjonen slik at de må slutte med oppsøkende virksomhet. Forvernssentret ble nedlagt.

Politiet jager ungdommen fra T-banen og inn i sidegatene, men narkotikahaiene gjøres det ikke noe med. De som blander dødelig stryknin i stoffet og tilbyr gratis og billig stoff for å skape nye kunder, får gå i fred.

Rød Ungdom er mot all stoffbruk. Harde stoffer er et helvete for ungdommen. De som går på disse ødelegges i hue og kroppen og mange går en sikker død i møte. Stoffet brukes til å knekke ungdom som ellers kunne slåss mot undertrykkinga.

Staten må ikke bruke politiet til å trakassere ungdommen og jage dem fra en plass til en annen. Så lenge det finnes et narkotikapoliti, må de rette oppmerksomheten mot importørene og haiene. Det må utbygges behandlingstilbud som Solliakollektivet, som setter ungdommen i stand til å slåss mot sitt eget stoffmisbruk.

Vietnam og Sovjet ut av Kampuchea

Vietnamesiske styrker har invadert store deler av nabolandet Kampuchea og hovedstaden Phnom Penh. Denne invasjonen må fordømmes kraftig av alle demokratiske mennesker og alle anti-imperialister! Vietnams mål er å okkupere hele Kampuchea og gjøre det til et lydrike under Vietnam. Dette er en gammel drøm hos de nåværende vietnamesiske lederne, men har først blitt mulig nå etter at USA-imperialismen ble slått i 1975 og Vietnam nå har gjort seg til et lydrik redskap for Sovjet.

INVASJON, IKKE «OPPRØR»

Invasjonen har blitt forberedt i lang tid. De vietnamesiske lederne hevder at det er «opprørere» som driver krigen i Kampuchea. Denne bløffen er så feit at alle observatører som ikke er helt forblinda av Moskva-propaganda avslører den. Også aviser som Aftenposten og Dagbladet slår fast at dette dreier seg om en regelrett vietnamesisk invasjon og ingenting annet. Den «opprørerorganisasjonen» som Vietnam og enkelte andre snakker om, er en rein nikkedokkeorganisasjon med 14 medlemmer. Knappt to måneder etter at den er stifta 7 invaderes Kampuchea av 100 000 soldater støtta av tanks, tungt artilleri, bombefly og jagere. Det kan ikke være tvil om hva som er fakta: Vietnam har gått til en urettferdig og blodig røverkrig for å okkupere et naboland, et land som hele tida under krigen mot USA-imperialismen støtta og hjalp Vietnam fram til seieren i 1975. En avskyelig ing!

MOSKVA STÅR BAK

Den vietnamesiske invasjonen har full støtte fra Sovjet. Sovjet ønsker å ha Vietnam som et «Cuba i

Asia», et lydrik redskap for deres interesser og en framskutt base for Sovjets ønske om verdensherredømme. Vietnams aggresjon er derfor ikke bare en trusel mot Kampuchea, men mot verdensfreden.

Når de nye lederne i Hanoi angriper Kampuchea følger de nøyaktig samme politikk som USA-imperialismen og Saigon-juntaen gjorde før 1975. Forskjellen er bare den at nå er det Moskva og ikke Washington som står bak. Alle virkelige anti-imperialister, alle som støtta Vietnam, LLaos og Kampuchea mot USAs krigføring, må nå støtte Kampuchea mot den vietnamesiske invasjonen!

Kampuchea har appellert til FN's sikkerhetsråd om å fordømme invasjonen. Alle demokratiske mennesker, uansett syn på styret i Kampuchea må svare på denne appellen med en kraftig fordømmelse av Vietnams invasjon. Det ligger et spesielt ansvar på Norge som for tida er representert i Sikkerhetsrådet.

KAMPUCHEA VIL SEIRE!

Kampuchea vant sin frigjøring i 1975 ved å stole på egne krefter i kampen mot USA-imperialismen. De sikra seieren ved å stå uavhengig av begge de to supermaktene USA og Sovjet. Kampuchea's folk forberedte seg tidlig på å møte Vietnams aggresjon, om nødvendig ved å gå under jorda igjen og føre langvarig folkekrig. USAs krigsmaskin kunne ikke stå i mot dette, og Vietnams og Sovjets vil heller ikke klare det. Hanoi-juntaen vil bli like isolert og fordømt som Saigon-juntaen i sin tid blei. Seieren er på det kampuchea'ske folk sin side.

Rød Ungdom appellerer til sine egne medlemmer, til all ungdom som har respekt for ati, en nasjons

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

rett til å styre seg sjøl, til alle virkelige anti-imperialister om å gå sammen for skarpt å fordømme Vietnams okkupasjon av Kampuchea og støtte folket i Kampuchea i kampen for igjen å frigjøre seg fra imperialismen.

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom
7/1-79

ARBEIDSUTVALGET I RØD UNGDOM:

Ingen utbygging av Alta-vassdraget!

Rett før jul vedtok Stortinget å bygge ut Alta/Kautokeino-vassdraget. Vedtaket ble gjort stikk i strid med folkeviljen i området. Både den norske og den samiske befolkningen har i 10 år kjempet mot utbygging. Kommunestyrene i distriktet har fattet vedtak mot utbygging. Alt prat om nærdemokrati og lokalt sjølstyre fra de partiene som har presset dette igjennom, blir stående igjen som valgflesk og tomt prat.

Altaelva utgjør basisen for livsgrunnlaget i dette området. Ved å bygge ut denne elva settes tusenvis av arbeidsplasser i reindrift, jordbruk og fiske i fare for å bli rasert. I tillegg kommer de store friluftsinnteressene som knytter seg til vassdraget.

Det er samisk land som det norske Stortinget har vedtatt å bygge ut mot det samiske folkets vilje. Situasjonen for det samiske folket er dermed blitt betydelig forverra. Dette angrepet på reindriftnærings og dermed på hele den samiske nasjonen er det groveste angrepet på samene

som har skjedd gjennom tidene.

Men kampen om vassdraget er ikke over med et vedtak på Stortinget. Ennå er ikke demningene bygd, ennå er ikke aggregata installert. Rød Ungdom støtter fullt ut representantene for Folkeaksjonen mot utbygging og Altautvalget når de slår fast at kampen mot utbygging må føres videre. Motstandsarbeidet må trappe opp med sikte på å få vedtaket omgjort. Ethvert fysisk inngrep mot vassdraget må stoppes.

I denne situasjonen er det viktig for ungdom over hele landet å vise solidaritet med folket i de truede områdene, og ta del i motstandsarbeidet. La oss vise at om lokalbefolkninga har Stortinget mot seg, så har de den norske ungdommen med seg! Naturvernorganisasjoner og de politiske ungdomsorganisasjonene må i tida framover gå sammen i støttearbeid og solidaritetsaksjoner for den norske og samiske befolkninga i Finnmark.

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom

Abonnementsverving

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Finnmark										26
Troms										37
Nordland										34
Trøndelag										24
Møre og Romsdal										53
Sogn og Fjordane										40
Hordaland										80
Rogaland										19
Agder										45
Telemark										42
Buskerud										27
Vestfold										16
Oppland										23
Hedmark										75
Østfold										42
Akershus										56
Oslo										96
										56

Kjedelig side?

Hvis du finner en kjedelig side i dette bladet, er det den siden idrettsstoffet vårt skulle stått på. Vi har enda ingen sportsjournalist, men istedenfor å sette siden blank, satte vi inn litt nedstoff?

Etterlysning:

I stedenfor rebus blir konkurransen i dette nr. å finne ut hvilken side som egentlig skulle være idrettssiden. Forslag til løsning – med begrunnelse – sendes Røde Garde rebus, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5. Premien er å slippe å se slike sider mer i Røde Garde. Finnere av sportssjournalister får samme premie.

Jentekamp?

Drives det ikke jentesak noe sted lenger? Røde Garde hører i alle fall ikke om noe, eller skriver om noe. Dette er en etterlysning: Er det ingen Rød Ungdom jenter – eller andre – som gjør noe som helst å skrive til Røde Garde om?

Flyttet

Debattsidene er flyttet til side 14 og 15.

PLAN FOR RG-UTGIVELSENE!

Røde Garde vil komme med 3 ordinære og et dobbeltnummer til dette halvåret. 9/2, 9/3, 20/4, og 1/6 vil avisa bli sendt ut fra Oslo. Det siste nummeret vil være et dobbelt sommernummer. Planlegg allerede nå salgsaksjoner ut fra denne planen.

Frist for innlegg til avisa er 14 dager før utsendingsdatoene over. Viktige nyheter og korte meldinger kan vi få med om vi får det en uke før utsendinga. Disku-

ter hva slags innsenderstoff dere skal lage fra deres plass i vår, og pass på fristene våre! Hvis det er store reportasjer dere sender oss, må vi få dem i god tid før fristen.

Neste nummer kommer bl.a. til å inneholde større oppslag om prostitusjon og om kampen mot utbygginga av Alta/Kautokeino-vassdraget, og kommer altså 9/2.

Red

«Oppgjør med AKP»

USA- imperialismen hovedfienden?

I denne nest siste artikkelen om SU-ledelsens «oppgjør med AKP», skal vi gå nærmere inn på deres EGET syn på situasjonen i verden, slik dette synet ble presentert av SU's formann Erik Solheim på et åpent møte i høst arrangert av AKP(m-l) i Oslo. Særlig skal vi drøfte hans påstand om at USA-imperialismen er verdens folks hovedfiende.

I følge E. Solheim er følgende 4 punkter viktige for å forstå situasjonen i verden nå:

- USA-imperialismen er verdens folks hovedfiende
- USA-imperialismen hersker «på en ny måte»
- Arbeiderklassen i de kapitalistiske landa og frigjøringsbevegelsene i de undertrykte nasjonene er sammen hovedkrafta i kampen mot imperialismen.
- I sin kamp kan frigjøringsbevegelsene inngå enkelte «kompromisser» «med land som har brutt med kapitalismen, f.eks. Sovjet og Kina» og ta imot støtte fra disse, men disse landa er ikke stabile støtter for frigjøringsbevegelsene.

USA-IMPERIALISMEN VERDENS FOLKS HOVEDFIENDE?

Dette er et hovedargument fra Solheim, og begrunnelsen går på følgende punkter.

1. Solheim hevder at USA er den dominerende imperialismakta i hele den tredje verden. Latin-Amerika er i følge han fortsatt USAs bakgård hvor USA har full kontroll. Videre er USA ifølge Solheim den totalt dominerende imperialismakta i Afrika, også om man regner Sovjet som imperialistisk. Sovjets politikk på Afrika Horn (som Solheim forøvrig kaller råtten, reaksjonær og «vanvittige tiltak» er uttrykk for Sovjets svakhet. I Midt-Østen har USA «nærmest total kontroll», og i Asia er det med unntak av Indo-Kina «ingen land av betydning som støtter opp om Sovjetunionen, USA har kontroll over alle de sterke og viktige landa som Saudi-Arabia, Iran, Indonesia osv.»

2. Solheims andre argumenter går på USAs økonomiske styrke i forhold til Sovjet, bl.a. tall som viser at USAs andel av verdenshandelen og handel med u-land er mange ganger større enn Sovjets, samt tall på kapitaleksporten som viser at Sovjets kapitaleksport bare er en brøkdel av USAs.

Ut av denne argumentasjonen trekker Solheim følgende konklusjon: «For alle marxister er det derfor klinkende klart at USA er den dominerende imperialismakta.»

DET ER TO SUPERMAKTER!

Vi har ikke undersøkt Solheims tallmateriale, følgelig innestår vi ikke for at de er riktige. Men vi går i det følgende ut fra at de er det, og vil ta opp argumentasjonen med det som utgangspunkt.

Ut fra Solheims argumenter er det ganske ulogisk, ja helt feilaktig, å sidestille USA og Sovjet som «supermakter». Er da ikke Sovjet ei supermakt? Jo, Sovjet er ei supermakt og Solheim har igjen bare trukket fram

den delen av virkeligheten som passer han. Derfor er det nødvendig å trekke fram noen saker som Solheim helst vil glemme før vi går over på hans egne argumenter.

Først og fremst må vi gå inn på Sovjets militære oppbygging og militærpolitikk. Sovjet har 400 flere strategiske atomvåpenbærere enn USA. Sovjet har enormt flere tanks, panservogner, artilleri og andre konvensjonelle våpen. Sovjets hær er nå ca. dobbelt så stor som USAs, og Sovjet bruker 12–15 prosent av brutto nasjonalprodukt til militærutgifter. Samtidig som Sovjets brutto nasjonalprodukt i 1976 bare var ca 55 prosent av USAs, bruker Sovjet nå anslagsvis ca 24 prosent mer enn USA til militære utgifter (i absolutte tall). Dette vitner om en voldsom militær opprustning.

Det er heller ikke tvil om at Sovjet økonomisk er ei supermakt, sjøl om Sovjet er svakere enn USA. Sovjets brutto nasjonalprodukt er større enn Vest-Tysklands, Englands og Frankrikes tilsammen.

Hvis vi derfor ser på helhetsbildet så er Sovjet klart svakere enn USA økonomisk, samtidig som det er i ferd med å få et militært styrkeovertak på USA.

ØKONOMISK OG MILITÆR MAKT

Solheim ser bare på den ene sida, økonomien, og trekker på det grunnlaget konklusjonen at USA er den dominerende imperialismakta og alene hovedfienden til verdens folk. Det han sånn noenlunde har rett i, styrkeforholdet mellom økonomien i de to supermaktene, bruker han til å trekke helt feilaktige konklusjoner, fordi han velger å overse de andre faktorene som forteller om et lands politikk og styrke. Av disse faktorene er spørsmålet om militærapparatet og den militære politikken noe av det viktigste. Om vi ser på de to sakene, økonomien og den militære utviklinga, samtidig, ser vi den totale utviklinga klarere, vi ser bl.a. hva som er sosialimperialistenes strategi. Nettopp fordi de er så svake økonomisk er sosialimperialistene nødt til å erobre posisjonene sine med militær makt. Det er det de gjør i dag i Etiopia, i Eritrea, i Angola, i Sør-Jemen, i Afghanistan og i Indo-Kina. Det er den samme veien de har tenkt å følge framover. Vi vil ikke unnlate å peke på at dersom Solheim ønska kunne han med den samme argumentasjonen om kapitaleksportens betydning «bevise» at Sverige var en større fiende av verdens folk enn Sovjet fordi deres målbare kapitaleksport er større enn Sovjets! Men da hadde argumentet kanskje ikke slått så bra an? For å si det i klartekst: Å bruke kapitaleksport og prosentandel av verdenshandelen er ikke på noen måte tilstrekkelig til å slå fast hvem som er hovedfienden til verdens folk i dag.

HISTORIA STÅR IKKE STILLE!

Solheim argumenterer på samme måte når det gjelder land i den 3. verden og deres tilknytning til super-

maktene. Han teller opp antall land, deler dem opp etter hvilken av supermaktene som har størst innflytelse i landet, kommer fram til at USA har innflytelse over flere land enn Sovjet, hvorpå han trekker konklusjonen at USA fortsatt er den sterkeste og farligste.

Aller først vil vi bare markere en sak: det har vist seg tidligere at Solheim og vi har ganske forskjellige kriterier for å karakterisere et land som «lakei» for den ene eller den andre supermakta. Generelt ser det ut til at Solheim gir ethvert regime som har gode forbindelser med USA karakteristikk «lakei» eller «svart, reaksjonært». Følgelig tar vi ganske mange reservasjoner når det gjelder Solheims påstander om f.eks. USAs «totalt dominerende» posisjon i Afrika. Men det kan vi komme tilbake til om nødvendig.

Det som er viktig å forstå er hvorfor situasjonen på den ene sida er slik at USA har en sterkere stilling enn Sovjet når det gjelder økonomi, handel, kapitaleksport, innflytelse i andre land osv., samtidig som vi sier at USA er på defensiven og Sovjet på offensiven, samtidig som vi slår fast at Sovjet er den farligste av de to og den mest sannsynlige utløseren av en ny verdenskrig.

Grunnen til at Sovjet har kommet relativt kort mht. den økonomiske utbyttinga av den tredje verden, at kapitaleksporten deres er relativt liten osv., henger først og fremst sammen med at Sovjet er nykommer på det imperialistiske markedet. Sovjet har ikke ei lang historie som imperialistisk stormakt, men har først utvikla seg til å bli ei imperialismakta de siste ca. 20 åra. Nettopp derfor er det Sovjet er underlegen i dag når det gjelder økonomiske posisjoner og styrke i andre land (NB! når vi da ser bort fra Øst-Europa, Mongolia og Kuba).

LÆR AV HISTORIA!

Det er ikke noe nytt i historia at en slik situasjon eksisterer. Både den første og den andre verdenskrig starta som resultat av at nye oppadstigende imperialismakter krevde en nydeling av verden. Dersom Solheim hadde sett på situasjonen før 2. verdenskrig med samme briller som nå ville han uten tvil ha erklært: «England, USA og Frankrike har den største andelen av verdenshandelen, større kapitaleksport og herredømme over langt de fleste koloniområdene. De er de største fiendene til verdens folk. Italia angrep på Etiopia og Tysklands støtte til Franco i Spania er bare et uttrykk for deres svakhet.» For om vi analyserer bildet i 30-åra ser vi det samme som nå. Det var Tyskland, Italia og Japan som gikk fram, som ekspanderte og til slutt utløste krigen. Samtidig kunne man om man bare la vekt på andel av verdenshandelen, kapitaleksport og kontroll over de undertrykte nasjonene slå fast at England, Frankrike og USA var sterkere enn Tyskland, Italia og Japan. Men det var de siste som var hovedaggressorene og krigsutløserne.

I dag er det to supermakter, USA og Sovjet. Sammen utgjør de hovedfienden til verdens folk, samtidig som det er klart at Sovjet er på offensiven og den mest sannsynlige krigsutløseren. På grunn av at Sovjet er kommet seint til det imperialistiske bankettbordet, på grunn av at Sovjet bare har militær makt å ty til for å få til en nyoppdeling av verden. Solheims og SU-ledelsens erklæring om USA som hovedfienden alene er identisk med å utrope England som hovedfaren før 2. verdenskrig.

I siste artikkel skal vi drøfte de to siste punktene i SU's syn på verdenssituasjonen.

JORDA RUNDT

FLAGG BRENT

Den sovjetiske storadmiralen Sergej Gorsjkov fikk seg en overraskelse da han nylig var på besøk i Sverige. Streng politibefolkning og vakter fra det svenske SIPO skulle passe på at ikke admiralen skulle bli sjenert av demonstranter. Men mens han oppholdt seg på forsvarets område for å fiske spratt en gjeng ungdommer ut fra buskene og brente den sovjetiske flagget 10 meter fra storadmiralen!

Den vellykte aksjonen var et resultat av nøye planlegging — bare en time før hadde politifolk med hunder finkjemmet området. Ingen av ungdommene ble arrestert, og lokalavisa Sydstran melder at deltakerne i aksjonen kom fra Rød Ungdom i Sverige. Vi gratulerer, Rød Ungdom, sånn skal det gjøres!

Progressiv koloni?

«NKP's åndsbrødre i Marokko, «Partiet for framsteg og sosialisme», vil gå enda lengre enn kong Hassan i den urettferdige krigen han fører mot folket i Vest-Sahara. Bresjnevistpartiets generalsekretær, Ali Yata, har i en samtale med New York Times (referert i Aftenposten 7. desember) sagt at antall marokkanske soldater i Vest-Sahara bør økes. Nå er de 30 000.

Han foreslo også at det reises marokkanske bosetninger i det okkuperte området og trakk fram Israel som forbilde. Yata mente at dette bl.a. kunne avhjelpe den store arbeidsløsheten i marokkanske byer!

Imens kjemper Frente POLISARIO en kamp på liv og død for å frigjøre Vest-Sahara. Enda en gruppe falske «venner» har avslørt seg som fiender som må nedkjempes, nemlig de marokkanske bresjnevistene.

Forsøksgymnaset i Oslo:

Vi velger rektor sjøl

Forsøksgymnaset — progressivt alternativ eller diggereir for kultureldikale? Vi kommunister har motforestillinger. Vi er redd for at progressive skal klumpe seg sammen og digge sjela si. Vi mener kampen for en bedre skole først og fremst må føres der flertallet av elevene er.

Men forsøksgym. motbeviser det meste av det karakterelskere og autoritetsdyrkere påstår. Det er et levende bevis på at en skole fungerer godt uten karakterer og med allmannamøte som høyeste organ. Det går bra og det fortjener vår fulle støtte.

En kald desemberdag ankom jeg et merkelig hus i Lakkegata i Oslo, nemlig Forsøksgymnaset. Ikke det at det ser så rart ut, det har en fasade lik andre bygninger — det er først når du kommer inn det rare begynner.

I ferd med å bestige trappe opp til andre etasje fikk jeg et støkk i livet. Det hang nemlig 2 mennesker og dingla langsmed trappegelendet! Men da man tok motet til seg og undersøkte det, viste det seg at det var fille-dokker som 1.-klassen hadde laget. For et sted å utstille dem! Etter en avtale med 2 elever som skulle være guider for meg, leita jeg meg fram til et klasserom ved navn «Blurp». Ellers passerte jeg «Paranoia», «Drages rede» og «Kuul mix». De synes nemlig det er så kjedelig å bare ha navn som 1b, 2c osv.

Endelig fant jeg Sissel og Peter som begge går i 1. klasse. Etter å ha vandra rundt på hele skolen satte vi oss ned i fritidsrommet for å prate litt.

— Hvordan er det å gå på forsøksgym?

Sissel: — Veldig fint, jeg har ikke skulka en dag ennå.

Peter: — Her er det hjemmekoselig, det er ille å være borte en dag.

— Jeg møtte en elev som sa jeg måtte spørre om PTG. Hva er det?

— PTG er praktisk teoretisk grunnkurs. De jobber med praktiske prinsipper — en videreføring av hva de egentlig kan. De skal f.eks. til Zimbabwe for å bygge vannpumper. Hjelp befolkningen der. — De fortalte at siden det er et forsøksgym så forsøker de å forske ut så mange alternativer på undervisning som mulig. Timeplanen på forsøksgym består av bare dobbelttimer. De mener at de får en grundigere gjennomgåelse av fagene på den måten.

Dessuten driver de faktisk en skole uten karakterer. De har tentamener, men de teler bare som veiledning.

Stor aktivitet i formings-salen.

— Er ikke karakterene nødvendig for at folk skal jobbe?

— Nei, vi får mye bedre veiledning og kontakt med lærerne nettopp fordi vi ikke har karakterer. Ellers stenger karakterene for god kontakt, du blir forbanna på de karakterene du får av læreren din og kontakten mellom dere blir dårlig.

— Men er det ikke bra å vite hvor man står?

— Vi får veiledning i form av kommentarer på arbeidene om hva vi er sterke i og hva vi bør jobbe med. Vi har mer mot til å gå løs på problemene når vi ikke får karakterer, men en god veiled-

ning.

Her skal vi legge til at elevene på forsøksgym går opp som privatister i alle fag. Derfor er også en tentamen for dem en pekepinn om hva de kan vente seg siden. Forsøksgym har allmøte som høyeste organ. Her er det primært elevene som bestemmer, men lærerne har stemmerett. På samme måte som elevene har stemmerett på lærerråd. De har dessuten fagkritikk. Det er kritikk av lærerne, av hvordan faget er lagt opp og at de prater med/om folk som henger etter i faget. Hvis klassens ønske er at læreren skal gå ut under fagkritik-

I keramikksalen var de i full gang med å lage ting til den årlige julemessa deres.

ken, må han/hun det.

Skolelederen der blir valgt blant lærerne og elevene hvert år. — Hvis noen skulker timene, blir de da sendt til skoleleder? — Nei, sånt skjer ikke her. Det er et kollektivt problem som blir tatt opp i klassen.

Jeg takka for praten og rusla ut. På veien ut møtte jeg en hund som er med på

skolen hver dag fordi den ikke liker å være hjemme aleine. Jo, det er utvilsomt et godt miljø på forsøksgym.

En slik skole vi ønsker oss? Vi skal la spørsmålet stå åpent. Men forsøksgym har mange erfaringer det går an å slå i hodet på dem som ikke har passert 1800-tallet ennå, slik som forkvinne Borghild Eldøen i NGS.

Ei fryktsom dukke som du støter på i trappa!

Harstad videregående skole:

4 og 2(+) på samme stil!

— Jeg og en venninne i parallellklassen skulle teste karaktersystemet. Vi jobba derfor sammen om en hjemmestil om «Flyktningeproblemet». Vi skreiv hvert ord likt. Da vi fikk den tilbake hadde venninna mi fått 4 av sin lærer, mens jeg bare hadde fått 2(+).

Det er Inger Lise i 3f ved Harstad gymnas som forteller dette til Røde Garde. Vi har snakket med Inger Lise og Nina i 3g om hvordan de opplever karaktersystemet og arbeidspresset på skolen.

Inger Lise fortsetter: — Norsklærerne sier at de samarbeider. Men dette viser at de umulig kan gjøre det. At de stiller forskjellige krav, og at det er opp til hvilken lærer du har hva slags karakterer du får. Jeg skal søke på skoler etter artium, og det har derfor mye å si for meg hva slags karakterer jeg får. Norsklæreren vår er veldig streng. Hun har des-

suten sine yndlingslever, og jeg er ikke av dem. Det blir ikke mye rettferdighet av et slikt system!

Nina: — Karaktersystemet er steikandes urettferdig. Elever som virker intelligente og interesserte og ofte sitter og vinker med handa for å få svare, får gode karakterer.

I norsk stil må du innpasse deg i et spesielt stilspråk. Men det er jo ikke alle som uttrykker seg på samme måten. Se bare på litteraturen, hvor ulik stil de flinke forfatterne har. Men vi elever skal tvinges inn i en spesiell form for å få gode nok karakterer

til å få den utdanninga vi ønsker.

Inger Lise: — Da jeg begynte på skolen, interesserte jeg meg virkelig for norsk, og jeg jobba hardt. Men jeg sa rett ut hva jeg mente i stiler og i timene, og jeg gjorde det på min måte. Sjøl om jeg jobba hardt med norsken, klarte jeg ikke å få bra karakterer. Etter hvert har jeg gitt opp.

— Hvordan er arbeidssituasjonen deres, har dere mye lekser?

Nina: — Hvis vi skulle fulgt skikkelig opp og vært forberedt til alle timene, måtte vi sitte hele ettermiddagen, minst 3 timer hver dag, pluss arbeide med stiler og skriftlige oppgaver i helgene. Dette kommer på toppen av en lang skoledag, vi er ikke ferdige før fem på tre.

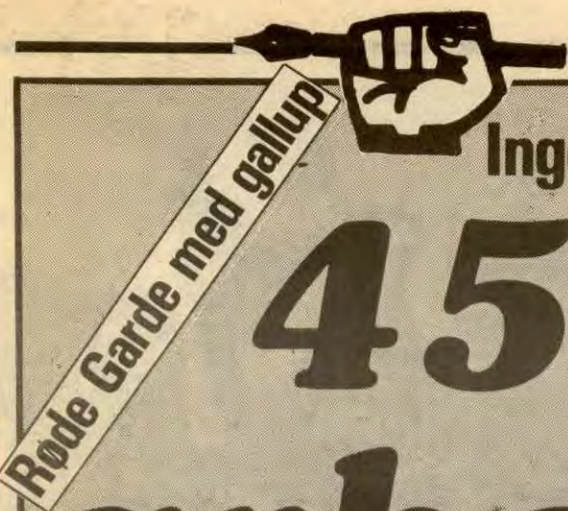
— Hva kan dere gjøre for å

kreve et mindre arbeidspress?

Inger Lise: — Noen 3. gymnasiaster sendte rundt underskriftslistor som krevde å få forandra vanskelige nynorske stiloppgaver som ble gitt til samme frist som særøppgavene vi har i 3. klasse. Listene ble gitt til lærerrådet.

En annen ting er at lærerne samarbeider så lite seg imellom. Samfunnsfaglæreren forlanger det ene og norsklæreren det andre uten å koordinere. Dette fører til at vi i perioder kan ha mange skriftlige oppgaver og prøver på en gang, mens i en annen periode kan det være lite å gjøre. Vi må kreve at lærerne skal samarbeide!

Ingen arbeidsmiljølov for skoleelever,

45 timers arbeidsuke

Mer enn 3 timer pr. dag må en gymnasiast bruke på lekser dersom han eller hun skal fylle de kravene skolen stiller. Dette mener 40 prosent av gymnasiastene i en gallup Røde Garde har foretatt. Men elevene vil ikke bruke så lang tid på hjemmearbeid. 72 prosent av de samme elevene bruker inntil 2 timer daglig på lekser, og synes dette er mer enn lenge nok.

Dette er de viktigste resultatene i en gallup vi har foretatt blant nesten 200 gymna-

siaster på ulike skoler, tilfeldig utvalgt fra alle klasserinn og linjer. Vi stilte dem følgende to spørsmål:

1. Hvor lang tid bruker du gjennomsnittlig pr. dag på lekser?
2. Hvor lang tid mener du at du måtte bruke dersom du skulle stille vel forberedt til timene utfra de kravene pensum og lærerne stiller?

De viktigste resultatene av undersøkelsen er følgende:

Spørsmål 1:	%	Spørsmål 2:	%
0-1 t. pr. dag	31,2	0-1 t. pr. dag	1,6
1-2 t. pr. dag	40,6	1-2 t. pr. dag	17,9
2-3 t. pr. dag	21,7	2-3 t. pr. dag	37,4
Mer enn 3 t. pr. dag	4,1	3-4 t. pr. dag	23,6
Vet ikke	2,4	Mer enn 4 t. pr. dag	19,5
		Vet ikke	1,2

Resultatene var svært like på de forskjellige skolene. Lengst tid brukte sjølsagt 3.-klassingene, særlig på naturfag- og samfunnsfaglinja. En sams oppfatning blant alle var at leksepresset var for stort. Mange mente at de kunne sitte ubegrensa tid dersom de skulle være på høyden. De fleste understreket også at de i tillegg til den daglige lekselesinga ofte også satt i helgene foran innlevering av stiler, skriftlige oppgaver og foran prøver.

En vanlig skoledag fra ca. 8.30 til 15.00 er 6½ time. Etter dette kan vi ta et snitt fra vår undersøkelse på 2 timers hjemmearbeid 5 dager i uka. Hvis vi på toppen regner med 2½ timers arbeid i helgene, noe som vi tror er å ta forsiktig i, vil vi finne at en vanlig arbeidstid for gymnasiaster er på 45 timer i uka. Dette er 5 timer mer enn arbeidstida i industrien, og 7½ time mer enn arbeidstida i stat og kommune.

Blant årsakene folk trakk fram til det harde leksepresset, var det tre ting som gikk igjen.

Blant 1. klassingene understreka mange at de følte seg dårlig rusta fra ungdomsskolen, og overgangen til den videregående skolen var stor og krevde mye arbeid.

Mange trakk fram at pensum var for stort. Studieretningsfaga krevde svært mye arbeid, samtidig som mesteparten av kjernepensumet fra det gamle gymnaset var

mens i andre perioder kan det være lite å gjøre.

Ungdom i arbeidslivet har et visst vern i Arbeidsmiljølova som bl.a. forbyr å nytte ungdom under 18 år til overtidarbeid. Skoleelever har ikke noe liknende vern i lover eller reglement. Røde Garde har henvendt seg både til Kirke- og undervisningsdepartementet og Rådet for videregående opplæring og fått bekrefta at det ikke finnes noen bestemmelser som begrenser elevenes samla arbeidstid eller hjemmearbeid. Det er de enkelte lærerne som utfra pensumet staten har vedtatt, avgjør hvor mye lekser elevene skal pålegges.

I læreplanen for den videregående skolen, del 1, står det fagert og allment: «Ein del av det individuelle arbeidet i meir teoretiske fag bør elevene gjøre utanom den organiserte undervisningstida.»

I regler for lærerråd og klasselærerråd står det i § 9b at klasselærerråd skal «behandle spørsmålet om elevenes arbeidstid med sikte på rimelig (vår uthveing) og høvelig fordeling av arbeidsbyrden på fagene». Seinere står det at under denne behandlinga «skal en representant for elevene ha rett til å være til stede, og rett til å uttale seg og få sin mening protokollert.» Hvor mange klasser har blitt invitert til å sende representant til et møte som skal ta opp arbeidsbyrden og fastsette leksebyrden til elevene?

Vi tror at det er en del ting en klasse kan gjøre for å få presset fram en bedre arbeidssituasjon. Lær av Harstadelevene, protester mot urimelige stiloppgaver (se neste side). Krev at klassen og lærerne i fellesskap ved skoleårets begynnelse vedtar en bindende plan for stiler, hjemmeoppgaver og prøver i de ulike faga! Reis diskusjon om hvorvidt pensum i noen fag er for stort!

Fra skolegården

Unge Høyre mistet kvelertaket på Oslo GU

På generalforsamlingen i elevutvalget i høst ble SU-eren Ingvild Mistad valgt til ny formann med 2 stemmers overvekt mot en Unge Høyre-kandidat. Unge Høyre kom i mindretall i styret. En av grunnene til at Unge Høyre taper terreng er at de for første gang ble møtt av en samlet opposisjon, støttet både av AUF, SU og Rød Ungdom. Opposisjonen hadde et eget forslag til arbeidsprogram, som ble stilt opp mot Unge Høyre sitt. Resultatet ble «ganske variert». Det ble flertall for

å støtte riksmål, frivillig skriftlig sidemål, og krav om å få bruke riksmålsordboka. Derimot ble opposisjonens program om jentesak, meldingsfrihet og å få gjenneist Lille Marius, utvalgets avis, vedtatt. Møtet bar preg av rot og manipuleringer fra det avgående styret sin side. Fusk med delegatene fra 2 skoler nektet flertallet i salen å gjøre noe med. Men selv ikke slikt kan hindre at Unge Høyre er i ferd med å miste kvelertaket.

Andakt bak låste dører

Ingen av de 400 elevene ved Flora videregående skole i Florø skulle få slippe unna juleandakten. Da presten ankom gymnastikk salen for å tale på siste skoledagen før jul, ble samtlige ytterdører låst. Ingen fikk forlate skolebygningen.

Dagbladet har bedt rektor Valdemar Lyslo om en kommentar:

– Jeg kan ikke skjønne at dette er noe å gjøre noe nummer av. Dette er jo noe vi har gjort hvert år.

– De har låst dørene hvert år, er det det De mener?

– Ja, andakten skjer jo i skoletiden, og vi vil unngå skulk.

– Men i går fikk dere henvendelser fra elever som gjorde oppmerksom på at de ikke har kristendomsundervisning?

– Det husker jeg sannelig ikke. Det skjer jo så meget her i julestria.

– Synes De det har noe særlig for seg å tvinge voksne elever til å være

med på en andakt, rektor Lyslo?

– Ærlig talt, når folk dør av sult over hele verden, kan vel Dagbladet finne på noe bedre å skrive om enn en andakt her ved vår skole. Dette er jo bare en bagatell.

– Mener De andakten?

– Dette er latterlig. Hvis elevene synes det er så om å gjøre å slippe en andakt, får de gjøre en skikkelig henvendelse til meg. Men som sagt, andakten i går var en del av skolegangen, og hadde vi ikke låst dørene, hadde hele elev-flokket raskt gått i oppløsning, sier rektor Valdemar Lyslo til Dagbladet.

En del elever rømte alikevel gjennom kantinevinduet i kjelleren, forteller Dagbladet 21/12-78.

Ukristeligheten brer seg som en pest. Hva skal man gjøre når selv ikke låste dører hjelper?

Vårt forslag til neste år: Lås inn rektor.

RGs kaktus til gutt på jentekonferanse?

2.-3. desember avholdt NGS en sentral «likestillingskonferanse» (NGS-ledelsen mener nemlig at «jentekonferanser» er for sterkt sagt). Den UH-dominerte NGS-ledelsen gjorde iherdige forsøk på å sabotere hele konferansen ved å sende ut innkallinger i siste liten og uten sakspapirer. Likevel blei det en vellykka konferanse med ca. 80 delegater og observatører fra hele landet.

Da resolusjonen mot por-

no og for seksual- og prevensjonsopplysning skulle opp, mente Fredrik Messel (sentral NGS-fyr) at den ikke kunne «realitetsbehandles for den hadde ingenting med jentesak å gjøre!»

Det blei vedtatt tre resolusjoner med skarp kritikk av NGS-ledelsens manglende og dårlige jobbing med jentearbeidet. De vedtok også full støtte til den eritreiske frigjøringskampen!

OPERASJON DAGSVERK TIL ERITREA!

Eritrea har i 17 år slåss for frihet etter at FN i 1952 mot det eritreiske folkets vilje vedtok at landet skulle gå i føderasjon med Etiopia. Siden da har det eritreiske folket blitt utsatt for en steinhard undertrykking, fra Etiopia. Men frigjøringskampen har hatt framgang og vist at frigjøringsbevegelsene ikke bare slåss for å fri landet fra Etiopia, men at de skaper bedre forhold for folket i de frigjorte områdene, starter skoler og sjukehus, utvikler jordbruket og bygger opp et demokratisk styre.

Eritrea er spesielt Norges ansvar. Norge var med i den 5-landskommisjonen som i begynnelsen av 50-åra forberedte Eritreaspørsmålet for FN. Norge foreslo at Eritrea skulle underlegges Etiopia. Det er derfor av særlig betydning at skoleelever i Norge gir støtte til frigjøringa av Eritrea og på den måten viser protest mot FN-beslutninga i 1952.

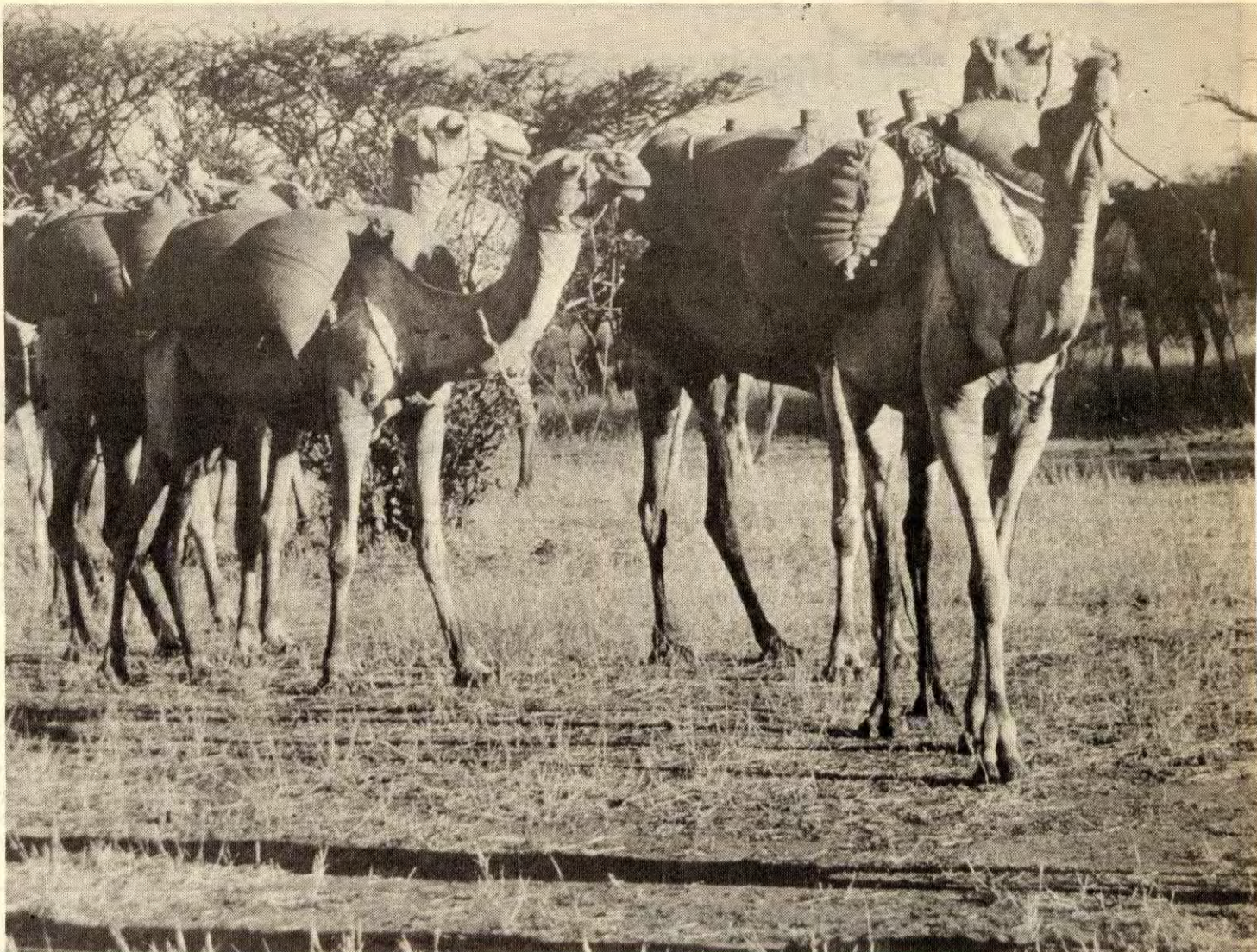
Eritrea er oppe i en mer kritisk situasjon enn noensinne i de 17 åra kampen har vart. Uten den aktive støtta fra Sovjet og Cuba ville Etiopia aldri ha klart å hindre frigjøringsbevegelsenes seier. Rapportene fra Eritrea forteller om hundretusener på flukt, ødelagte avlinger etter kjemisk bombing, matmangel, katastrofal mangel på helseutstyr og andre livsnødvendige ting. Det er knapt noe sted i den 3. verden der behovet for hjelp er større enn i Eritrea akkurat nå.

Eritrea slåss mot en mektig fiende – verdens mest blodtørstige supermakt Sovjet og dens hjelpere på Cuba. De eritreiske frigjøringsbevegelsene står i direkte konfrontasjon med imperialismen der Sovjet villig bruker napalm og kjemisk krigføring for å prøve å sikre sine strategiske interesser på Afrikas Horn.

Eritrea får lite hjelp. Nå er det først og fremst Kirkens Nødhjelp i Norge og delvis Sveriges Røde Kors som driver hjelpearbeid. Men ennå er ikke hjelpen kommet opp i mer enn knapt 10 millioner kroner. Svært få stater støtter Eritrea fordi dette behandles som et internt etiopisk anliggende av Organisasjonen for Afrikansk Enhet – OAU. Operasjon Dagsverk til Eritrea ville bety 3 millioner kroner i hardt tiltrengt hjelp til Eritrea, en betydelig sum og stor støtte i forhold til det som er gitt før.

Eritreas frigjøringskamp føres i første rekke av ungdom. Hoveddelen av kjemperne i frigjøringsbevegelsene er ungdom i skolealder, men som må frigjøre landet sitt før de kan få satt seg på skolebenken. Skolene er på vandring som soldatene sjøl. OD til Eritrea er støtte til ungdom på vår egen alder, og støtte til deres skolegang.

Eritrea har brei støtte i Norge. Alle depolitiske ungdomsorganisasjonene har i ulik form gitt støtte til frigjøringskampen. Ikke på noen annen sak finnes det så gode muligheter til å samle brei støtte bak et Operasjon Dagsverk-prosjekt. Representanter for frigjøringsbevegelsene har besøkt en rekke skoler og flere vil bli besøkt i januar og februar. Jentekonferansen i NGS vedtok støtte til Eritrea. Aviser, radio og TV har hatt journalister i de frigjorte områdene, og Eritrea begynner å bli godt kjent gjennom massemedia. Kirkens Nødhjelp har erfaring i hjelpearbeidet for Eritrea.

— Også kame og geiter ble sk

– Dag og natt var det rakettild. Det ble skutt på alt, til og med på kameler og geiter. Ofrene etter splintbombene så ut som de hadde ligget i en kasse full av glasskår og gnidd og ruga kroppen fram og tilbake.

Det er NRKs utenriksmedarbeider Joar Hoel Larsen som forteller dette fra sin reise i Eritrea før jul. Og han avslutter: Behovet for hjelp var enormt. Det ville være flott om alle norske gymnasiaster kunne gå sammen om Operasjon Dagsverk 1979 til Eritrea!

– Hvordan var situasjonen da du besøkte Eritrea i slutten av november?

– Etiopia hadde nettopp satt inn en ny militær offensiv. 90 000 soldater og 400 tanks var satt inn for å okkupere tilbake den viktige frigjorte byen Keren. Denne falt 27/11. Sporene etter krigen var store. 100 tonn bomber, mye splintbomber og noe napalm var daglig sluppet over de frigjorte områdene. Rundt 150 landsbyer var svidd av og 100 000 nye eritreere var drevet på flukt fra hjemmene sine. Bare på feltsjukehuset i byen Afabet møtte vi hundrevis av skadde fra fronten.

Denne siste offensiven

startet like før innhøstingen. Avlingene ble enten svidd av, eller så måtte bøndene rømme og la åkrene stå. Det var derfor stor matmangel.

– En slik krigføring må jo ramme sivilbefolkningen enormt?

– Splintbomber er rene terrorvapen mot sivilbefolkning, og ikke ment til noe annet. Bombene eksploderer over bakken i menneskehøyde, fulle av splinter. Ofrene etter disse bombene så ut som de hadde ligget i en kasse full av glasskår og gnidd og ruga kroppen fram og tilbake.

REN TERROR-KRIG

Dag og natt var det ra-

HVEM STØTTER ERITREA?

Unge Venstre:

Olaf Ljosne, formannen i Unge Venstre, opplyser at UV har gått ut med full støtte til begge de eritreiske frigjøringsbevegelsene. Han sier videre at russerne i Eritrea har vist samme stormaktsinteresser som amerikanerne gjorde i Vietnam.

Unge Høyre:

Unge Høyre vil få uttrykke sin støtte til de krav om uavhengighet som de eritreiske frigjøringsbevegelsene har fremsatt, og vil samtidig oppfordre Regjeringen til å yde økt støtte til frigjøringsbevegelsene i området.

(Fra sentralstyrevedtak 10.12.78)

Sosialistisk Ungdom:

Sosialistisk Ungdom, samlet til sitt 4. landsmøte 8., 9., og 10. desember, fordømmer på det kraftigste krigføringen mot det eritreiske folket. Sosialistisk Ungdom vil bidra med støtten som de eritreiske frigjøringsbevegelsene har krav på i denne situasjonen.

Kristelig Folkepartis Ungdom:

De to frigjøringsbevegelsene ELF og EPLF som siden 1962 har kjempet en utrettelig kamp mot den etiopiske overmakt, trenger nå all den internasjonale støtten det er mulig å få.

(Fra landsstyrevedtak 1.12.78)

På kamelryggen fraktet ELF korn til landsbyer der det var matmangel.

— Eritreerne oppsummerte det selv sånn: De hadde nedkjempet Etiopia i 1977. Nå slåss de mot russerne.

SOVJETS KRIG

Det er 2 russiske generaler som leder krigen, en for lufta og en for bakkeoperasjonene. Hundrevis av russiske «eksperter» leder direkte kamphandlingene. De kunne høre dem på sambandsradioene, og frigjøringsbevegelsenes hemmelige grupper inne i de okkuperte byene rapporterte om russiske militære.

ELF og EPLF har slåss mot Etiopia i 17 år. Mange av frigjøringssoldatene har vært offiserer i den etiopiske hæren. De kjenner deres krigføring. Fienden er i dag en helt annen. Det er en annen manøvreringsdyktighet på flyene. Etiopierne kan ikke fly Mig 23. Presisjonen og effektiviteten er en helt annen, det er for første gang skikkelig koordinering mellom artilleri, tanks og fly.

ENHET OG OPTIMISME

— Hvordan var motet og innstillinga blant eritreerne nå?

— På tross av de store problemene hadde de en høy moral og sterk tro på framtida. De hadde en grunnleggende overbevisning om at det eneste riktige var å slåss for et fritt Eritrea.

Vi traff mye flyktninger og dermed folk fra ulike steder i landet og fra alle samfunnslag. Vi prøvde å lirke: «Dette er jo et helvete, er det verd prisen?» Ikke en dro på det. De var villige til å betale en høy pris for frihet og uavhengighet. Dette sa alle, også fine damer med gullsmykker og røde negler. Også de hadde en ubegrensa tillit til frigjøringsbevegelsene.

— Grunnen til dette må jo ligge i forholdene Eritrea har hatt under Etiopia?

— Ja. Standpunktet deres skyldtes ikke det vi forbinder med politisk bevisstgjøring. De hadde bare ikke noe valg, på grunn av den fortida de har hatt. De var fratatt alle demokratiske rettigheter, kulturen deres ble undertrykt, språket deres forbudt, alle Eritreas verdier ranet Etiopia til seg. Terroren mot befolkningen var enorm.

Særlig trakk de fram 1967 som et ekstra vondt år. Da

Sjøl om situasjonen i Eritrea er alvorlig, og frigjøringsbevegelsene har hatt tilbakeslag, er undervisning en høyt prioritert oppgave i de frigjorte områdene. Her fra EPLFs revolusjonsskole.

hadde Etiopia satt i verk nedslakting av buskaper deres, avsving av avlingene, brenning av landsbyer, vilkårlig henretting av sivile. Alt dette for å tvinge Eritrea i kne.

OPPBYGGING AV LANDET FORTSETTER

— Frigjøringsbevegelsene har hatt tilbakegang siste halve året. Men kampen fortsetter som før?

— De har ført geriljakrig i 16 år, men vært i byer i bare 1 år. At de har mistet igjen de fleste byene, er et tilbakeslag, men ikke noe langsiktig nederlag. De kontrollerer fortsatt store deler av Eritrea med mindre byer og landsbyer.

Tre dager etter at Keren falt, ble det uteksaminert 2000 nye rekrutter fra EPLFs «Vanguard-skole». 2 dager seinere skulle nok et nytt kull opptas. Erfaringene deres viser at etter hver offensiv skjer det en tilstrømning av ny ungdom til frigjøringsstyrkene. På felthospitalet i Afabet var det eneste de sårede snakka om, når de kunne vende tilbake til fronten igjen.

Dessuten har offensiven i sommer og i høst ført til at frigjøringsstyrkene har kapret mye nytt utstyr fra den etiopiske hæren.

Men når alt dette er sagt vil jeg understreke at kamphandlingene foregår i

avgrensede områder, og at store deler av de frigjorte områdene virker fredelige — oftest nesten idylliske. Her arbeider de sivile grenene av frigjøringsbevegelsene blant lokalbefolkningen. Det er skoler, verksteder, medisinsk behandling.

ENORMT BEHOV FOR HJELP

— Er behovet for hjelp stort?

— Det er enormt og ubegrensa. Det er mangel på mat og utstyr. På flere hundre pasienter hadde de 6 pinsetter. Dispril var det eneste de hadde igjen av smertestillende midler. De måtte ofte operere uten bedøvelse. De holder fortsatt på å bygge opp skoler blant sivilbefolkningen og trenger utstyr til dem.

Særlig er situasjonen vanskelig fordi Eritrea får så liten internasjonal hjelp. Det er bare Kirkens Nødhjelp i Norge, SIDA i Sveri-

ge (tilsvarende norsk NORAD) og et par andre organisasjoner som til nå har gitt hjelp.

O.D. TIL ERITREA!

— Hva synes du om at Operasjon Dagsverk for 1979 er foreslått til Eritrea?

— Operasjon Dagsverk vil kunne finne mange velguede oppgaver å gå løs på. Kanskje først og fremst innen helsevesnet. Telt er det f.eks. et enormt behov for, eller røntgenutstyr, operasjonsutstyr, eller nesten hva som helst. Det er behov for alt. Det ville være virkelig flott om alle norske gymnasiaster kunne gå sammen om Operasjon Dagsverk til Eritrea!

3 dager etter at Keren falt, ble 2000 nye soldater uteksaminert fra EPLFs rekruttskole.

Julepresent til Unge Høyre

Ledelsen i Sosialistisk Ungdom vedtok rett før jul å gå inn for SWAPO i Namibia som forslag til årets Operasjon Dagsverk. Dermed gjorde de det umulig å skape en front fra Kristelig Folkepartis Ungdom til Rød Ungdom bak et Eritrea-prosjekt. Mulighetene for en sann enhet var store fordi alle ungdomsorganisasjonene unntatt «Kommunistisk Ungdom» hadde uttrykt støtte til frigjøringskampen.

SU-ledelsen valgte å holde fast på sitt SWAPO-prosjekt og dermed gjøre en sann enhet umulig. Det er derfor ledelsen i SU som alene må ta det fulle ansvaret for at en bred landsomfattende samling mot et Unge Høyre-prosjekt også i år blei umulig.

Det var helt klart for SU-ledelsen på forhånd hvilke muligheter til enhet som lå i Eritrea-prosjektet, og de lovt også å ta det opp til «seriøs vurdering» Resultatet av denne «seriøse vurdering» blei altså at de fremmer et SWAPO-prosjekt som denne gangen er plassert i Zambia, og at

det blir konkurranse mellom minst to progressive prosjekter opp mot Unge Høyres. Resultatet av dette veit vi på forhånd: Unge Høyres prosjekt vil sannsynligvis vinne, mens SWAPO og Eritrea blir mindretallsprosjekter. Det betyr igjen stort tap av støtte for frigjøringskampen i Afrika.

HVORFOR SPLITTE ENHETEN?

Hvorfor valgte SU-ledelsen å splitte enheten på Eritrea?

For det første fordi eritreerne som kjent fører en kamp på liv og død mot ver-

dens mest aggressive og blødtørstige imperialistmakt: Sovjet. I dag er det russiske flyvere i de jagerbomberne som bomber de frigjorte områdene i Eritrea, russiske generaler godt hjulpet av deres cubanske håndlangere som kommanderer de etiopiske fascist-styrkene. Dette blei rett og slett for hett for SU-ledelsen. De turte ikke å for alvor hive kreftene inn til støtte for et folk som slåss mot Sovjets krigsmaskin. Russisk napalm mot Eritrea er tydeligvis ikke så ille som amerikansk mot Vietnam. SU-ledelsen unnviker den skarpeste konfrontasjonen mellom frigjøring og imperialism akkurat nå, rett og slett fordi de ikke tør å kaste seg åpent inn i støtte til kamp mot Sovjet og Cuba.

HENSYNET TIL SU FØRST

For det andre: Ledelsen i SU mener at SU står i en

Prosjekt blir utarbeida

Elever ved Berg videregående skole i Oslo har foreslått at Operasjon Dagsverk 1979 skal gå til Eritrea. Kirkens Nødhjelp har påtatt seg å finne fram til et velegnet prosjekt innenfor helse- eller skolesektoren, og å stå for overførelsen av pengene. En koordineringskomite i Khartoum i Sudan mellom Kirkens Nødhjelp, den sudanske kristelige hjelpeorganisasjonen og hjelpeorganisasjonene til ELF og EPLF holder i disse dager på å arbeide med prosjektet.

Initiativkomiteen på Berg gymnas kan kontaktes gjennom Ingulf Sundvold, Agmund Boltsv. 13, Oslo 6. De vil bl.a. kunne skaffe innledere til allmannamøter, materiale o.l.

I Hordaland er det også dannet en initiativkomite for Operasjon Dagsverk til Eritrea. I det Røde Garde går i trykken, får vi opplyst at 17 skoler har sagt ja til komiteens tilbud om å stille innleder til møter om Eritrea på skolene.

er
utt

kettild. Det ble skutt på alt, til og med på kameler og geiter. Etiopierne vet at frigjøringsbevegelsene føler ansvar for sivilbefolkningen. Og jo større nød og kaos de skaper blant dem, jo større problemer skaper de for frigjøringshærene. De har jo begrenset kapasitet og ressurser.

Eritreerne fortalte oss at en av medlemmene i Dergen, regjeringen i Etiopia hadde sagt: «Hvis du vil drepe fisken, må du tømme ut vannet.» Med dette mente han at skal du knekke frigjøringsbevegelsene, må du knuse folket. Dette er samme politikk som keiser Halle Selassie førte overfor folket i Eritrea.

Senterungdommen:

NGS' jentekonferanse:

Formannen i Senterungdommen, Gjermund laga, opplyser til Røde Garde at Senterungdommen støtter frigjøringskampen i Eritrea. Det er en sjølsagt ting for dem å støtte frigjøringsbevegelsene i Afrika og den svæste parten i en slik krig. Laga opplyser videre at senterungdommen enda ikke har behandlet Operasjon Dagsverk 1979, men at han personlig vil det som positivt om OD neste år gikk til Eritrea.

Elevrådet ved Foss videregående, Oslo:

Enstemmig vedtak: Operasjon Dagsverk 1979 må gå til Eritrea!

Dagen etter at Sogn meldte seg inn i YLI, undertegnet YLI og YES en avtale om at YES skal gå inn i YLI. Dette er en kjempesjanse til å få alle de skolene som har sittet på gjerdet ned og med i YLI og det organiserte elevarbeidet. Nå er tida inne til å ta opp YLI-medlemskap på ALLE skoler, sier Bjørgulf Braanen, formann i YLI, til Røde Garde. Men er det ikke en fare for at YLI blir et nytt NGS? En «grei», udugelig elevorganisasjon leda av byråkrater som motarbeider interessekampen.

— 15 nye medlemskoler i høst, deriblant de 3 største yrkesskolene (Tromsø, Trondheim og Sogn/Oslo). Er YES knekket? Er det sikkert at det blir én organisasjon? spør vi YLI-formannen.

— Nei, det er ikke sikkert. YES har snudd flere ganger før. De vurderer om de får flere bein i YLI enn skoler i YES. Typisk at avtalen ble undertegnet dagen etter YES sitt største nederlag — innmeldingen av Sogn i YLI. Men fortset-

vi har gjort for elevenes og lærlingenes interesser vi har vunnet. I høst har vi drevet med lånekasseaksjon, kravet om fagstatus for landbruksmekanikere, kravet om å få husflidsskolen ut av den videregående skolen, skoling av elevrådstillitsmenn, jentekonferanse, fagopplæringa og et utall av lokale saker. Det er ganske utrolig at vi har klart det, på tross av at vi har brukt mesteparten av tida på å krangle med YES. Det tyder bra.

— Dere drev med mye i '76 også, men da meldte skoler seg ut?

— YLI var en svakere organisasjon i 76, men like viktig var det at sentralstyret vedtok mye streikstøtteresolusjoner o.l. som ikke var diskutert på skolene. Det skapte avstand mellom sentralstyret og medlemmene. En del var uenige, og mange hadde ikke tatt stilling. Dette klarte en del elementer på skolene å utnytte mot organisasjonen,

YES skal nedlegges —

ER YLI BLITT TANNLØS?

ter innmeldingene i YLI fram til landsmøtet 1.—4. mars, da holder avtalen.

— Så nå er det bare å stille forslaget, så er saken løst, og skolene renner inn?

— Nei, men i avtalen heter det at YLI og YES oppfordrer de skolene som i dag er uorganiserte til å komme på YLIs landsmøte. Det må først og fremst bety å komme og være med å bestemme, komme som medlemmer, med stemmerett. Tida er moden for tvilsskolene til å klatre ned av gjerdet og hve kreftene inn i arbeidet for å styrke YLI-organisasjonen for framtida. Men det har ikke vært noen lett sak å komme på offensiven og vinne skolene inn i YLI. To tging har vært avgjørende: 1. Grundige diskusjoner på forhånd, gjerne klasseseksjoner. 2. At elevrådet og/eller YLI-gruppa har gjort noe mer enn å bla i papirer. Det må virkelig ha blitt drevet interessearbeid på skolen. Først da ser elevene behovet for å organisere seg.

— Er det ikke en fare for at YLI blir en tannløs papirmølle og byråkrathaug som motarbeider elevenes interesser — å la NGS?

— Vi vil få de kreftene som ønsker det inn i YLI. Det betyr at det blir kamp på landsmøtet om alle viktige standpunkter. Der er ingenting gitt på forhånd. Men, det vil jeg si, det er på grunn av det store arbeidet

til å rakke ned på det arbeidet YLI gjorde — også elevsakene.

— Så nå har dere sluttet å ta opp «utenomskolepolitiske saker».

— Å prøve å lage skiller mellom skolepolitikk og ikke-skolepolitikk er etter min mening idiotisk. Mange ting spiller inn på vår situasjon. NGS har i 4 år diskutert om skolejenter kan få barn. La oss slippe den diskusjonen.

Så lenge elever diskuterer og engasjerer seg i spørsmål utover det som skjer i skolegården, må også organisasjonen gjøre det. En annen sak er at dette må diskuteres på skolene, blant elevene. Ellers er det verdiløst.

— Eksempler?

— YLI har i høst gått imot lønnsstoppen. Det er et godt eksempel. Hvilken elev vil ikke merke virkningene av lønnsstoppen om ett år eller to? Og hvor har den ikke blitt diskutert?

— Tilbake til landsmøtet — hva skal opp?

— Det er mye det: Felles grunnopplæring, internatreglement, elevenes økonomiske situasjon, lærlingeloven, YLI/LO og karakter-spørsmålet osv. Men for at ikke skolene skal drukne i saker har vi oppfordret alle til å diskutere fagopplæringa og felles grunnopplæring skikkelig. Dernest oppfordrer vi alle skoler til å ta opp lokale saker og stille forslag om disse.

YES KNUST, 80% FOR YLI PÅ SOGN!

Sogn videregående skole, Norges største skole med 4000 elever innom hvert år, har igjen meldt seg inn i YLI. Med stemmetallene 71 prosent for organisering og 80 prosent av dem for YLI. En avgjørende seier for YLI og et knusende nederlag for YES. Skolen vedtok å melde seg ut av YLI med 2

stemmers overvekt under eventuelt-punkt på ett elevrådsmøte i 1974. Siden da har det vært 5 avstemninger om medlemskap i YLI eller YES, alle med overveldende flertall mot organisering. Helt til i år. Hva er det som har skjedd? Vi har spurt 3 elever hvorfor de stemte på YLI!

ROAR FOSSUM

— Er det noen vits i å være organisert i YLI?

— Ja, jøss. Da får en mer støtte når en vil ta opp saker, undervisningsdepartementet og sånn.

— Hvorfor stemte du YLI og ikke YES?

— YES har ikke fått gjort noe etter at de brøyt ut av YLI.

— Tror du at alt blir fryd og gammen nå når skolen er med i YLI?

— Nei «på det nuværende tidspunkt er det veldig vanskelig å uttale noe konkret om dette, men vi skal sette ned et utvalg».

— Hva er det beste med YLI?

— Navnet er så fengende?! God jul og godt nytt år.

PER JØRGENSEN

— Du nølte lenge før du bestemte deg?

— Ja, jeg hadde hørt at YLI var politisk konsentrert svært langt til venstre og at YES utga seg for å være tverrpolitisk. YES mistet så støtten fra AUF, mens YLI på Sogn valgte Unge Høyre folk inn i styret. Jeg så hva YES gjorde og hva YLI gjorde på skolen. YES var passive og YLI gjorde svært mye

gjennom elevrådet. Det som gjorde meg helt overbevist, var YES-formannen sin plutselige helomvending i enhetsforhandlingene etter at protokollen var undertegnet.

— Du regner deg for å være konservativ?

— Ja, ganske.

— Du har ikke betenkeligheter med å jobbe i YLI, det heter seg jo at det bare er kommunister som jobber der.

— Jeg har ingen motforestillinger mot å jobbe der, jeg håper at alle politiske ungdomsorganisasjoner og enkeltpersoner vil anerkjenne YLI, at de vil jobbe gjennom denne for yrkes-skoleelevenes sak.

INGER, FRISØR

— Er det vits i å være organisert i YLI?

— Ja, jeg vet ikke ... det er flere om å få fram ting, en står sterkere.

— Det heter seg at det bare er røde folk i YLI.

— Nei, det er ikke bare røde folk, det vet jeg, jeg kjenner noen som er med, så det vet jeg.

— Hvorfor stemte du ikke på YES?

— Han som prata hadde ikke gjort noe, han prata bare om saker de hadde gjort før, for et par år sia. Ikke om hva de hadde gjort i år. Jeg mener at alle må samle seg i YLI.

...og slik ser YLI-gruppa det:

Lars Simonsen, formann i YLI-gruppa på Sogn, hva er hemmeligheten bak å få 80 prosent stemmer for YLI?

— Tja, jeg skal prøve å svare. De spørsmålene YLI-gruppa vår har reist, har virkelig slått igjennom i elevflokkene. Alle som har ønsket det har arbeidet sammen om sakene, og vi har fått til en bredde som gjør at elevene oppfatter YLI som sin organisasjon. Vi har arbeidet grundig. Flertallet av elevene har virkelig vært med på saker.

At YLI som helhet har tatt opp flere saker og arbeidet bedre, er selvfølgelig også viktig.

— Så YLI-gruppa på Sogn er stor og mektig?

— Nei, 80 medlemmer på en så stor skole er vi ikke

fornøyd med. Men vi har unngått at YLI-gruppa blir oppfattet som organ for «aktivistene» eller «politikkerne». Under lånekasseaksjonen spurte vi alle som støttet den om å bli medlem og vi var frampå i klassene våre. Vi fikk med mange, og folk med forskjellige syn. Et viktig gjennombrudd var det at vi fikk med nesten alle i 2 klasser. Styret vårt er sammensatt av folk fra forskjellige linjer og med forskjellige politiske meninger.

Så voldsomt godt har heller ikke gruppa jobbet. Vi har lagt størst vekt på elevrådet og verneutvalget.

— Et eksempel på grunndigheten du snakket om?

— Kantinesaken! Elevrådet forberedte saken grundig. De skaffet alle opplysninger om priser, prisstopp, kontaktet andre

skoler, undersøkte med andre kommunale kantiner og prismyndighetene. På allmøtet hadde elevrådet stensilert opp spørsmål, som vi dagen før hadde gått igjennom med skoleledelsen slik at de ikke kunne la være å svare. Det var grunndigheten som gjorde at elevrådet faktisk fikk hindret ulovlig prisstigning, og har kommet et stykke på vei med resten av kravene. Allmøtet på elektroavdelingen om «felleselektro» vil jeg også trekke fram. Grundige forberedelser gjorde møtet til starten på en meget god diskusjon om fagopplæringa.

— Noe til slutt?

— Motviljen til YES mot å gå inn i YLI og danne en organisasjon fikk mange tvilere til å stemme YLI.

TRANGE FORHOLD OG SURT BEFAL

Med 3 køyer i høyden og 40 cm mellom køyene, så er det ikke rare danseplassen for rekruttene som avtjener verneplikten på en av marinens fregatter. Problemet blir ikke mindre når 120 mann skal spise på 26 kvm., men å spise stående i kø kan faktisk bli en vane.

Så tett som vi bor så setter det store krav til hygiene. Det er 6 toaletter og 4 dusjhoder til 120 mann, så det er ikke fritt for at disse blir hyppig brukt. Selv om de reingjøres hver dag, så er det umulig å hindre at sopp og epidemi sprer seg.

Vi har intervjuet tre av gutta som nettopp har kommet over til en ny fregatt med ny sjef.

— Kan dere fortelle om ting dere har reagert på etter at den nye ledelsen kom?

Sverre: — Etter sjefskiftet fikk vi virkelig lære hva militærdisiplin kan bety. De ventet av oss at vi

skal ta imot nye restriksjoner og bestemmelser uten å kny — regler som vi ikke har hatt behov for tidligere og som ikke har noe med vår egen eller skutas sikkerhet å gjøre.

Oyvind: — Det er vel god grunn til å bli forbanna, når befallet omtrent befaler deg til å fryse. De sier det er dem som bestemmer når det er kaldt eller ikke, men de sitter jo inne i offisersmessa hele tida, så for dem blir det ikke kaldt.

Per: — Tidligere hadde vi en liten mulighet til å få diskutere de sakene vi var forbanna på, men nå blir vi slått i hue med en haug

med tåpelige reglementer og føler oss som et redskap.

— Har dere tenkt på hvordan dere kunne forbedre forholdene?

Sverre: — Det er vanskelig, for vi har vel svært lite å stille opp med mot et militært diktatur. Samlet protestaksjon blant mannskapet mot urettferdige og sinnssyke tiltak fra offiserene vil kanskje få dem til å åpne øynene. Vi må tenke på dem som kommer etter oss.

Oyvind: — Mennesker på 20 år er ikke drittunger. En samlet sit-down ville kanskje tvinge dem til å forstå. Vi kan iallfall ikke tape på det så lenge vi gutta står sammen. Vi hadde en underskriftskampanje for at samtlige skulle få en ukes høstferie. Det fikk vi fordi vi sto sammen og fordi vi lå i dokka, så mannskapet hadde ikke noe å gjøre.

Soldatkorrespondent

— Interessen for tillitsmannsarbeidet er stor her om bord, opp mot 100 prosent oppslutning om allmannamøtene. Grunnen til det er at vi tar utgangspunkt i det folk er opptatt av

og sakene blir mye diskutert i messa. Det er hovedtillitsmann Bjørn Hansen, som også sitter i Landsutvalget som forteller dette.

— Men jeg synes vi har altfor liten frihet til å ta opp det vi vil. Ved tvilstilfeller kan alt bli tolket som politikk, og det er

visst ulovlig i Forsvaret.

Skal man prøve å forandre et reglement må saken opp i sentrale utvalg eller landskonferansen, og løsningen på saken forsvinner langt utover dimmeringsdatoen. Dessuten mangler vi retten til å legge press bak kravene. Vi får jo ikke engang informere sivilfolk om hva vi står for så lenge vi har på oss uniform.

— Er det spesielle ting du synes det er viktig å jobbe for?

— Det viktigste er de økonomiske kravene og kravet om 6–8 gratis hjemreiser. Som hovedtillitsmann på en fregatt, vil jeg framheve kravet om 10 kr. i sjøtillegg og at landlovsnekt må vekk som refselsmiddel. En annen ting som irriterer er at menige blir brukt som vaskehjelp og servitører for offiserer, det må vekk.

Slik bor gutta på MS Bergen. Ikke stor plass til privatliv!

LTF FIKKS SVAR PÅ TILTALE

3. oktober var det diskusjoner i leirene om soldatenes økonomiske situasjon. Landsutvalget for tillitsmenn i forsvaret (LTF) reiste spørsmålet «om vi på nytt bør vurdere våre krav i dagens situasjon», eller om vi fortsatt burde opprettholde våre gamle krav som de innrømte var rettferdige.

Mange reagerte på dette skrivet og så det som et

forsøk på å få senket kravene våre ved ledende spørsmål og sleipe knep. I to batterier, BH 41/L og Øv. bh i LVA-bataljonen svarte soldatene på brevet fra LTF med å kreve: — 40 kroner i dagpenger — 3000 kroner i dimmepenger — Indeksregulering av dagpenger og dimmepenger med lavt svingetall, minst 3 ganger i året.

Soldatkorrespondent.

rode garde
korrespondent

SOLDATENES ØKONOMI:

Lønnsstopp på 21,40

I dag er det bare en tredjedel av norsk ungdom som avtjener førstegangstjenesten. Det ville være rimelig at denne tredjedelen som utfører «samfunnsplikta» si ikke skulle bli påført økonomiske tap og komme mye dårligere ut av dette året enn de som ikke avtjener verneplikta. Men sånn er det så absolutt ikke!

I dag får rekrutter under førstegangstjeneste 21,40 om dagen. Vi får 90 øre mer

om dagen enn det man veit en soldat brukte i 1971! Mens prisene i samme tidsrom har steget med 85,4 prosent! Ikke rart at det bare er noen få pappagutter som sier de har nok penger og at dagpengene er høye nok. Vi andre må spare på forhånd for å ha råd til å avtjene verneplikta eller ta opp banklån.

Vi har hørt mye fint preik om at soldatenes økonomi skal bli bedre, at det arbeides med en «opptrappingsplan» osv. Soldatene krevde på landskonferansen i '77 35 kr. i dagpenger. Dette er 3 kr. mindre enn det vi trenger dersom de 20,50

som soldatene brukte daglig i 1971 skulle indeksreguleres. Hva skjer så? 1. juli fikk vi en økning på 7 prosent, dvs. 1,40!

På toppen av det hele skal nå også lønnsstoppen sannsynligvis gjelde for soldatene, vi som ikke mottar lønn overhodet, men en lusetetjenestegodtgjørelse. «Selv om soldatgodtgjøringen ikke formelt kan betraktes som lønn i annen tjeneste, bør de ikke komme i noen annen stilling, med andre ord bør heller ikke disse godtgjørelsene reguleres under inntektstoppen.» (Statssekretær Øistein Guldbrandsen i

Forsvarsdepartementet.) Forbruker- og administrasjonsdepartementet har i et brev til Forsvarsdepartementet skrevet at soldatgodtgjøringen ikke bør reguleres før lønnsstoppen er opphevet i januar 1980.

Dette kan vi ikke finne oss i, medsoldater! Vi må bli unntatt fra lønnsstoppen slik som trygdede og pensjonister! Stå fast på kravet fra Landskonferansen på 35 kr. Kravet bør aller helst økes til 40 kr. Reis en storm mot Forsvarsdepartementet. Press sekretariatet i LTF til aksjoner!

Soldatkorrespondent

Never Mind the Rich Kids - Here's CITY ROCKERS

KOMPOMISLØS PUNKFANZINE

PUNK-ROCK. I følge VG og Dagbladet: Halvnakne ungdommer med sikkerhetsnåler overalt. Kjettinger og hakekors. En aggressiv, desperat og destruktiv ungdomsmasse som hisser hverandre opp til opprør mot alt og alle på sine rocketilstelninger.

Punkerne har også kommet til Norge. I Oslo har de utgitt ei avis, eller et «punk-fanzine» som de sjøl kaller det: «City Rockers». På lederplass i City Rockers snakker de om arbeiderungdommens kultur, og på forsida av nr. 1 finner vi parola «Nazis

are no fun». Den engelske organisasjonen «Rock against racism» engasjerer et stort antall punk-rock grupper.

Det er all grunn til å tvile på borgerpressas «analyser» av punk-rock. Vi kontakta Jan og Harald, to av folk bak City Rockers, ba om et intervju, og dro hjem til dem i en okkupert gård på Sagene. Til akkompagnement av en reggae-låt på stereo, prata vi litt om dette berykta temaet, og spurte først: Hva legger dere sjøl i begrepet PUNK?

Er noen av R.G.'s lesere interessert i City Rockers kan dette bestilles fra C.R. c/o Jan Olufsen, Kongsberggata 16, Oslo 4. Kr. 5,- pr. nr. Eddie

Jan: — Punk er mye mer enn å stille opp å spille en type musikk. Punk er en sosial bevegelse, den er kulturen til arbeiderungdommen i Englands storbyer. Men det er ikke det samme som å si at det er en politisk bevegelse. For det er jo helt klart: Blant punkera finnes det mange politiske oppfatninger. Du har f.eks. grupper som «JAM» som er dritreaksjonære, og grupper som «CLASH», som uten tvil er bra progressive.

— Men punken er ikke mye optimistisk?

Jan: — Næi! ... Den er kanskje ikke det. Men så er virkeligheta ikke mye optimistisk for mye ungdom i dag heller. Du henger rundt og venter på jobb, veit ikke om du får noe. Du skal ha deg et sted å bo, og får sette deg nederst på DEN lange lista. Det er fæn ikke rart at folk blir aggressive i en sånn situasjon. Og det er jo heller ikke tilfeldig at punken har fått en sånn form som den har, steinhard og aggressiv. Det er sånn musikk som ungdommen identifiserer seg med.

VIL SPELLE SJØL

Harald: — Dessuten er punken en reaksjon på all den borgerlige musikken som plateselskapene spyr ut daglig. Vi ønsker ikke en kultur som er fordummende, på den måten at du trenger forsterkeranlegg i 100 000 kroners klassen, og et plateselskap i ryggen for å spille. Vi ønsker at så mange som mulig får muligheten til å spille sjøl.

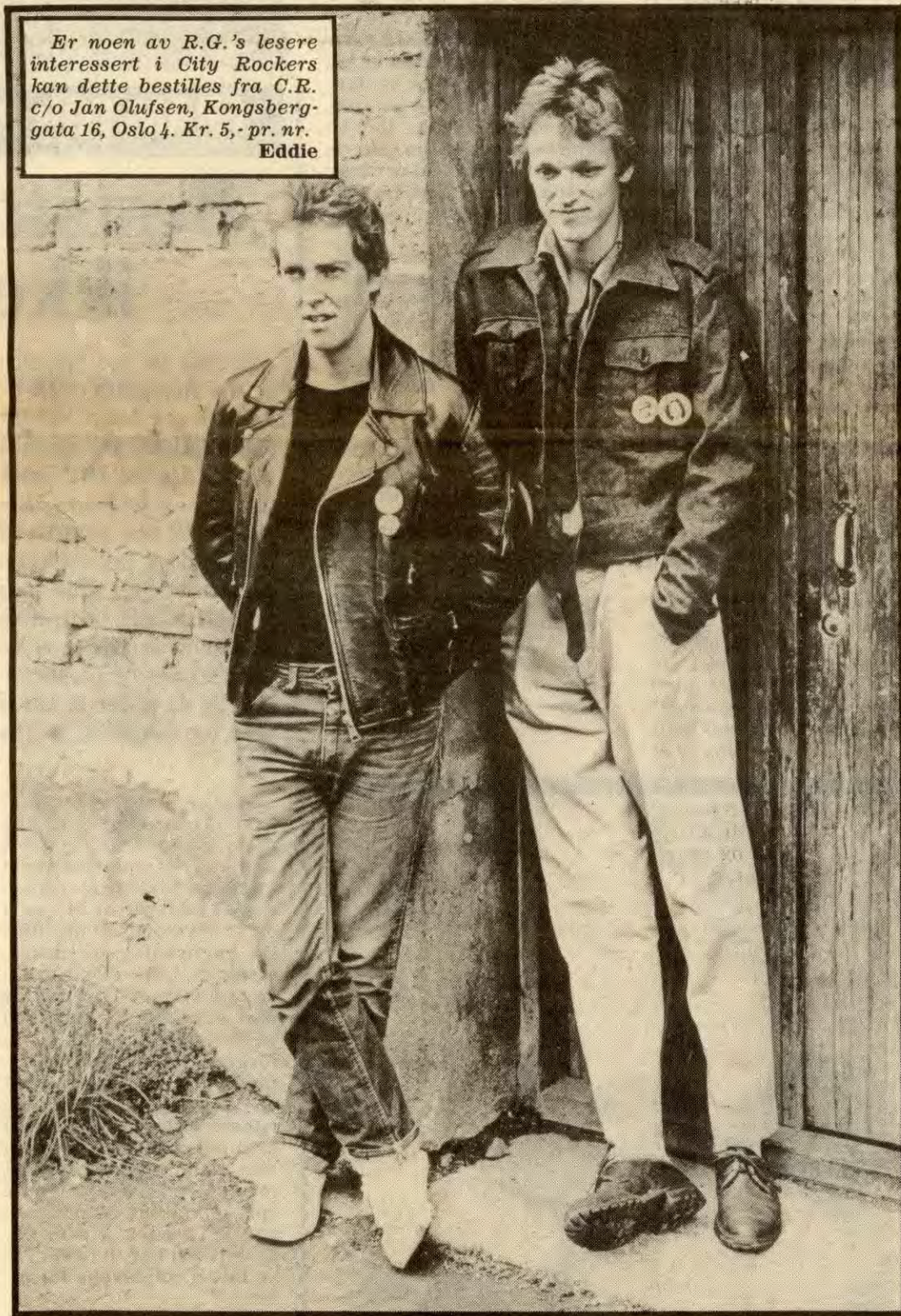
— Men punken står jo også i fare for å bli kjøpt opp?

Jan: — Sjølsagt gjør den det, og det har jo allerede skjedd med en hel del av de tinga som foregår borti England. Det gjelder bare å holde liv i den delen av kulturen som ennå ikke er kjøpt opp, og stadig tilføre denne delen nye ting.

BARE JAZZ I OSLO

— Hva synes dere om musikkmiljøet i Oslo?

Jan: — Nei, det er ikke noe særlig. Det er den evinnelige jazzen da. Jeg mener, det er liksom jazz som preger de musikk-miljøene jeg kjenner

til i denne byen. Og jeg trur ikke at det er en type kultur som ungdommen kan identifisere seg med.

Dessuten har vi jo omtrent ikke noe steder å gå, noen klubber i denne byen. Vi har Club 7, og det er jo faen til sted, med 20-års grense og greier. Når «STRANGLERS» spilte der f.eks. så resulterte det i at mesteparten av de som hadde møtt opp, og som virkelig var interessert i å høre gruppa,

blei nekta adgang. (mer om det i City Rockers)

ØNSKER EGGET STED

— Har dere noen planer?

Harald: — Drømmen er jo å få etablert et eget sted, med et fast miljø av folk som er interessert i denne typen kultur. Men det er jo ikke lett, det er jo så og si umulig å finne et sted som vi kan drive, og så har du det evindelige problemet med sjenke-bestemmelsene.

— Hadde det vært en ide å bruke musikkbevegelsen i Norge mot fascismen sånn som Rock Against Racism i England?

MOT FASCISMEN

Jan: — Ja det er klart, at det hadde vært jævla bra. Å rette bevegelsen mot Norsk Front, Purken og mot de rasistiske holdningene som mange folk har. Det er for øvrig en sak som vi har tenkt mye på nå vi har laga C.R.

«SLAGBJØRNEN»

Arild havner i varetekt-fengsel. Hvordan det skjer og hva som hender siden skal jeg ikke rope...

«Slagbjørnen» er en fortelling — den har en «story» som det heter. Og nettopp det synes jeg gir boka sin styrke. For Asmervik kan fortelle! Boka er drivende spennende, det mangler ikke på action. Boka tar opp mange emner, både forholda på skolen, arbeidsplassen, til foreldre og kjærlighet. Men alle disse emnene spinnnes sammen til en tråd, som gjør det lett å følge med og hjelpe en til å forstå og lære i takt med personene i boka.

Bøker om og for ungdom som tar opp arbeidsløshet, politivold og fritidsproblemer har for første gang kommet på markedet i høst. Vi har tidligere presentert Espen Haavardsholms «Boka om Kalle og Reinert» og Tove Nilsens «Gerhard».

Denne gang skal det dreie seg om «Slagbjørnen» av Sverre Asmervik, utkommet på Sivle forlag.

Arild Knudsen, 19, kommer hjem til Oslo fra anlegg-sarbeid på Møre. Møtet med hjembyen blir en kaldusj. Han blir putta i en purkebil, kjørt til skogs og jult opp — og må gå barbeint hjem.

Hanna Sorås, 15, gir blanke i foreldre og skoletvang, haiker til Oslo og treffer Arild. De to forelsker seg, går sammen i demonstrasjon mot politivold. Den utvikler seg dramatisk og

rett nok tyr Asmervik til enkelte tricks — det er ikke akkurat vanlig å få haik med første bilen fra Fauske til Oslo, men stort sett henger boka logisk sammen. Særlig gjelder dette utviklinga av personene — hele tida er det det som skjer med dem i virkeligheten som får dem til å åpne øya for verden rundt seg litt etter litt.

Innimellom all fart og spenning er det fine skildringer av tanker og følelser. For eksempel av hvordan Hanna opplever å bli trakassert av matteleereren, følelsen av å være dum, som hun holder på avstand ved å la tankene sveve ut fra klasserommet og til Rod Stewart.

«Slagbjørnen» er en bok til å hygge seg med og til å lære av.

100 kroner kvelden for å øve!

Kommunens innsats for amatørmusikere i Oslo er såvisst ikke noe å skryte av (Forresten gjelder det ikke bare amatørerne — nylig leste vi i avisa at Jan Garbarek ikke hadde noe sted å øve!) Så vidt vi kjenner til har Oslo kommune absolutt ingen lokaler å tilby folk som f.eks. vil starte et band. Altså er markedet åpent for de som vil spekulere i de elendige forholda.

Vi ringte på en annonse i Aftenposten (se faksimile) for å høre hvor mye interesserte måtte ut med for lokalet — 100 kroner kvelden! Noen dager seinere annonserte firmaet «Supersonic» et lokale til leie for musikerne — med bandutstyr. Prisen var 200 kroner kvelden!

Amatormusikerne kunne trenge en interesseorganisasjon!

Tilbys

Ajorstuen, pent kontor, 15 kvm, til leie u/innskudd. T. 46 31 47.

Kontor 182 kvm, Slependen, til leie u/innskudd. T. 54 29 00.

Øvingslokale for musikere til l. sentralt Tlf. 20 60 70, 69 23 91.

Lagerbygg i Horten, 500 kvm. med stor takhøyde og høye porter til leie. Henv. Høylyd.

Ønsker brukte TV. Tlf. 20 65 86 l.j. 8806, e. 18.

Øvelsesrom for band til leie, kompl. m/utstyr. Fast dag- eller kveldstid. SUPERSONIC, t. 60 41 79, kl. 11-13.

Brukt utstyr til salgs. Kjøpes og selges. Bentley TV Service.

Tom Robinson Band til Norge!

Tom Robinson Band kommer til Norge i slutten av januar. De vil holde konserter i Bergen, Trondheim, Tromsø og Oslo. Følg med i dagspressa når billettsalget starter. Her lønner det seg å være tidlig ute ... du vil angre hvis du går glipp av denne store konsertbegivenheten.

Eric Clapton og rasismen

I et intervju med «Melody Maker» gjentar Eric Clapton sin støtte til den erkereaksjonære engelske politikeren Enoch Powell. Powell går inn for å sende alle innvandrere ut av England. Clapton påstår dette ikke er rasisme, men bare en nødvendig politikk for å hjelpe innvandrere

ne vekk fra elendigheten i de engelske byene ... Dessuten er Powell religiøs, sier Clapton, og da kan han vel ikke være rasist!

Naiv eller bevisst rasist, ikke veit vi. Det er i hvertfall helt tydelig behov for «Rock Against Racism».

leserbrev — debatt — leserbrev — debatt — leserbrev —

Er det rett å seie NEI første kvelden?

Eller for å stille på ein annan måte: Er det rett at ei jente og ein gut går til sengs i lag første kvelden dei vert «kjende» med kvarandre?

Eg meiner at det er feil å gjere dette. Gjerne litt kysing klining og klemming, men ikkje meir første kvelden. Kvifor?

SJEKKING I FYLLA

Korleis ser så røyndommen ut i dag? Hos største delen av ungdommen er det slik at dei har sitt første samleie i 14-15 årsalderen. Kanskje endå yngre. Ofte skjer det i fylla etter ein dans eller på ein privatfest. Og med ein meir eller mindre tilfeldig partner. Etter dette første «eventyret» fortset mange (dei fleste?) med ein slik

tilfeldig praksis. Både gutane og jentene går på fest og sjekkar og let seg sjekke opp. Så til sengs og så — finto.

Kva fører dette til? Dei fleste opplever det som i følgje blad, frå Cocktail til Romantikk, skulle vere den finaste og deiligaste opplevinga i verda, som ein stor skuffelse. Set igjen med berre tomhet og eit ekkelt minne om ei famlande oppleving. Sjøl om gutane også opplever dette trur eg det er verst for jentene. Gutane får i alle fall orgasme.

JENTENE FÅR IKKJE ORGASME

Jentene derimot får ikkje det. 60 prosent (eg har høyrte høgare tal) av alle norske kvinner får ikkje orgasme gjennom eit heilt liv. Parallellt med dette gjev pornoen (også Romantikk) oss det inntrykket at alle jenter får det, alltid. Dette er ein skrikande motsetnad og fører til at jentene tenkjer: «Kva er i vegen med meg? Alle andre får det jo til». Neste gong dei prøver går det på same måten og då er ikkje vegen lang til det å spele orgasme og å byrja sjå på det heile som eit ork og eit press. Og slik held ein oppe statistikken.

Slik tilfeldig sexliv skapar også haldningar som er kvinneundertrykkjande t.d. «Kvinnfolk er berre kjøttomslag på penis».

Graviditet og kjønssjuk-

bygge sosialismen i Norge.

Kameratslig hilsen Guro

Takk for et innlegg som traff en spiker på huet! Følg nøye med om vi tar et tak for å rette opp denne alvorlige svakheten med avisa!

Red.

GARDE MÅ SOVE!

ungdommen i Norge at vi lever i ei førkrigstid. Hvis ikke avisa gjør det, er det i allefall ingen som gjør det for oss.

Erfaringene fra frigjøringskrigen rundt om i verden viser at ungdommen er ei svært viktig kraft. Gjennomsnittsalderen i Albania var f.eks. 24 år.

Derfor er det helt klart at Røde Garde og Rød Ungdom har et helt spesielt ansvar. Jo bedre forberedt, jo sterkere rustet er vi til å vinne krigen og

Skriv
om

kommunismen!

Først vil jeg rose dem som lager Røde Garde for at avisa er blitt så mye bedre enn den noen gang har vært. Avisa er godt i gang med å utvikle seg til ei virkelig ungdomsavis. Men den mangler fortsatt en del ting og jeg vil komme med et forslag jeg mener er viktig.

Mange som leser RG er ikke medlemmer av Rød Ungdom. Dere skriver om ungdommens situasjon, et sted å være, politivold, karakterer osv. og det er flott. Ungdommen skal og kjennes seg igjen i avisa. Det jeg savner er innlegg som studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungstenkning. Teoretiske artikler som forklarer hvorfor det er politivold osv. RG må ha en egen studiespalte hvor f.eks. utdrag fra Staten og revolusjonen av Lenin knyttes sammen med kampen mot politivold, hvor ungdommen kan stille spørsmål.

I dag er både Rød Ungdoms medlemmer og venner for dårlig skolert i kampen mot Unge Høyre og Sosialistisk Ungdom på skolene, og i kampen mot arbeideraristokratene på arbeidsplassene. Det er nødvendig at vi kjenner til og skjønner det helt grunnleggende i kommunismen. Fram for en grundig og god studiespalte, og et enda bedre Røde Garde!

Lykke til, hilsen «Gamle» Egon.

dommar kan og nemnast.

MÅ KJENNE KVARANDRE!

Så kan ein spørje: Skal ikkje to stykker få gå til sengs dersom dei er einige om det første kvelden? Jau, sjølsagt kan dei det. Men eg meiner at som hovudregel bør ein ikkje det. Folk må kjenne kvarandre og stole på kvarandre dersom ein skal ha von om å oppleve den fantastiske opplevinga sex kan og skal vere. Og i dei aller fleste tilfella trur eg ikkje begge er einige i å gå til sengs. Eg trur det oftast er eit sterkt press. Begge føler seg tvungne til det.

Det er viktig å slå fast at sex som andre ting må lærast og ikkje er noko som kjem av seg sjøl. Det har med det å gjere å bli kjend med seg sjøl og mest å bli kjent med ein annan person. Men for å klare dette må vi ha åpenhet om spørsmåla og dette er det aller viktigaste. Vi må få ein brei debatt der folk legg fram erfaringar og meininger. Vi må kjempe for at sex skal bli ein naturleg ting, ikkje noko flaut, usikkert eller ekkelt.

Vonar at folk, både gutar og jenter vil skrive inn og seie meiningane.

Gut.

Stjærnedryss

Seksuelle avvik?

Aktuelt Argument nr. 4 (Moderat Ungdom) kommer med nok en bitende avsløring av terror-regimet i Kampuchea:

«I følge flyktningsberetninger fra Cambodia er seksuelle forbindelser forbudt på andre enn spesielt

tillatte dager i året. Selv flørtning kan straffes på andre dager, «grovere» tilfeller med døden. En rekke yngre mennesker er faktisk blitt henrettet.»

Man må da stole på hva flyktingene forteller — ikke sant?

Demonstrerte Kong Olav mot fredsprisen?

Det går rykter om at Kong Olav gjennomførte en illegal demonstrasjon mot fredsprisen under utdelingen på festningen. Kongen har selvfølgelig ikke lov til å komme med «politiske» uttalelser. Men han har likevel sine metoder. NRK ble nødt til å klippe bort flere meter film av talen til Aase Liones fordi kongen kom med umiskjennelige snorkelyder.

Onanistforbundet

Den første landsomfattende onanistforbund er nå blitt dannet. Stiftelseslandsmøtet i Trondheim

vedtok enstemmig å ta navnet: «Framtiden i våre hender».

NTB 32/12, 78

Plastansikt

Fabrikkarbeidere har tydeligvis også vansker med å beherske seg, så for å rette på tilstandene, har en elektrisk bedrift i Osaka utstyrt hvilerommet med plastetteligninger av sjefene. Der kan sinte arbeidere spar-

ke eller slå løs på den dukken han liker minst, før de vender tilbake til arbeidet i bedre humør. (Hjemmet, 15/8-78)

At ikke noen norsk kapitalist har funnet på å produsere Kleppedukker.

Hundeliv

Amerikanerne bruker over 264 millioner dollar i året for at hundene deres skal bli vakrere. (Hjemmet, 15/8-78)

Men mange amerikanere tenker nok også at et hundeliv ville vært bedre.

Kryssord

VANNRETT:

- Foreløbig, midlertidig
- Katolsk prest
- Eksisterer
- Like
- Noe som er brukbart
- Frarådet
- Helling
- Røys
- Inne i noe godt, som vi spiser mest av om sommeren.
- Kultursentere

LODDRETT

- En som utbytter
- Gi signal
- Tull
- I regjeringen
- Guttenavn
- På toppen
- Belegg (dialektord)
- Strå
- Fisk
- Tåke
- Bokser

- Gårdsplass
- Pikenavn
- Helt fersk

Løsning annet sted på siden.

1	2	2	3	4
5	6	7	8	
9			10	
11	12	13		
14	15	16	17	
18			19	
20	21	22		
23				

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. – Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**

INVASJON

-Hanoi-juntaen marsjerer

Er det virkelig sant at Vietnam har invadert Kampuchea? Er Vietnam angriperen i den krigen som nå raser mellom disse to folkene som sammen kasta USA-imperialismen ut av Indokina i 1975? Ja, akkurat så trist er situasjonen nå. Det hjelper ikke med sterke følelser for Vietnam etter mange års solidaritetsarbeid med dette stolte folket. Utenrikspolitikk er ikke så enkelt at vi kan la følelsene styre den. Krigen i Kampuchea må vi vurdere utfra følgende fakta:

- Titusenvis av vietnamesiske soldater står på kampuchean territorium.
- Fotsoldatene er støtta av tanks, artilleri og MIG jagerfly.
- Vietnams hær er utrusta med de mest moderne sovjetiske våpen.
- Vietnams ledere handler på direkte oppdrag fra Sovjet – Vietnam er blitt Asias Kuba.
- Hanoi-juntaen fører nå videre politikken til den tidligere USA-støttede quislingbanden i Saigon.
- Vietnams mål er en «Indokinaføderasjon» der de sjøl er herrefolket og hvor Laos og Kampuchea er tilintetgjort som sjølstendige nasjoner.

Ikke noe annet land har i løpet av de siste 20 åra vært utsatt for en så ekstrem hets- og løgnkampanje som Demokratisk Kampuchea. Eller hva skal en si om bandittalliansen Washington-Moskva-Hanoi-Det Beste-Vatikanet?!

Fra alle disse kretsene har ropene om «skrekkelige» og «massemord» blitt slynget ut med jevne mellomrom siden Kampuchea i 1975 ble et fritt og sjølstendig land etter fem års folkekrig. Med ulike motiver har Kampuchea fiender funnet hverandre i den felles løgnpropagandaen. De mest aktive i anti-Kampuchea kampanjen her i Norge har vært Høyres Hans Henrik Ramm og «NKP»-avisa Friheten.

HVORFOR ANGRIPES DEMOKRATISK KAMPUCHEA?

Kampuchea har vist at et lite land kan slå ei diger supermakt. USAs forsøk på å bombe landet tilbake til steinalderen var ikke nok til å kue et enhetlig, væpnat folk under ledelse av sitt kommunistiske parti. På tre og et halvt år har Kampuchea avskaffa nød og sult – i dag eksporterer landet ris. Analfabetismen er en saga blott – 90 prosent av befolkninga kan lese og skrive, alle unger er garantert skolegang. Folket har tatt makta og bygger landet på prinsipper om likhet og rettferdighet. Ikke til å undres over at all verdens reaksjonære hater dette landet som pesten!

HVA GJØR VIETNAM I KAMPUCHEA?

Men har ikke også Vietnam besleira ei supermakt for å vinne frihet og uavhengighet? Står ikke også

Vietnam overfor oppgava å bygge opp igjen et krigsherja land? Jo. Men Vietnam har forandra seg. Vietnams ledere har gjort om landet til en militær base for Sovjet. Kampen for nasjonal sjølstendighet har de samme lederne forvandla til en urettferdig kamp for å dominere hele Indokina. Juntaen i Hanoi har tatt over Thieu-quislingenes politikk overfor Kampuchea. Disse forræderiske ledernes streben etter herredømme i Indokina passer som hånd i hanske med Sovjet-ledernes kamp for verdenshegemoni.

Noen mener at dette ikke kan være sant – et land kan ikke forandre seg så til de grader til sin råke motsetning. Igjen viser det seg at følelser og tro ikke er brukbare redskaper. Alle tilgjengelige fakta viser oss den triste sannheten. Og er det egentlig så «utrolig»? Var ikke det fascistiske Sovjet en gang sosialistisk? Var ikke Det norske Arbeiderparti en gang revolusjonært?

«INDOKINESISK FØDERASJON»

Vietnams mål er en såkalt «Indokinesisk føderasjon» – med Hanoi som senter. Hva vil dette komme til å bety for Kampuchea? Svaret kan vi få ved å se til Laos – et land Vietnam har pressa til å godta en «vennskapsgrense». Det betyr i realiteten at grensa mellom de to landa er viska ut. For å sikre at denne «flytende» grensa fungerer etter Hanoi-juntaens ønsker er 40 000 vietnamesi-

ske soldater stasjonert i Laos. I tillegg har den vietnamesiske innflyttinga i Laos vært så stor at landet snart kan innlemmes i Vietnam ved folkeavstemning. Kampucheas rismarker skal stogge sulten i Vietnam og valutatilgangen forbedres gjennom oljen på Kampucheas kontinental-sokkel.

VIETNAM HAR SLÅSS MOT KAMPUCHEA SIDEN 1975

Vietnams aggresjons-handlinger mot Kampuchea er ikke av ny dato. Den svenske journalisten Jan Myrdal forteller at Vietnams ledere allerede i 1975 hadde planene klare for å ta Kampuchea. Frigjøringslederne fikk snappa opp disse forbryterske planene og kom vietnameserne i forkjøpet. De greide det vietnameserne trodde var umulig, nemlig å frigjøre Phnom Penh 14 dager før Saigon falt. Siden den gang har bandittene i Hanoi gjort flere forsøk på statskupp i Kampuchea. Invasjonen er en følge av at disse planene har mislykkes.

Vietnam har forberedt invasjonen i lang tid. Etter frigjøringa i '75 begynte lederne umiddelbart å bygge opp hæren. Da alle krefter trengtes for å gjenoppbygge landet, satte Kampuchea angriperne i gang en vill opprustning. En hær som var bygd opp med tanke på å slå ei supermakt ble ytterligere utbygd! Hensikten har derfor helt opplagt hele tida vært å underlegge seg nabolanda.

QUISLINGFRONTEN

Radio Hanoi og radio Moskva hevder at det er en «nasjonal geriljaorganisasjon» som står bak «opprøret» mot Kampuchea regjering. I Norge er det bare «Friheten» som sluker denne løgnpropagandaen rått. Dagbladet kaller innmarsjen «en ren invasjon» og Arbeiderbladets Per Edgar Kokkvold sier: «Ifølge myndighetene i Hanoi er det «den kampucheanse enhetsfronten for nasjonal redning» (KNUFS) som står bak opprøret i Kampuchea. Påstanden faller på sin egen urimelighet.» Kokkvold har selvfølgelig rett; en ung geriljahær angriper ikke med tanks og MIG jagerfly! Det er Vietnam, på oppdrag fra Sovjet, som nå fører krig i Kampuchea.

KAMPUCHEA MÅ FÅ BREI STØTTE MOT OKKUPASJONEN!

Akkurat mens dette skrives melder NRK at den vietnamesiske hæren har tatt Phnom Penh. Hovedstadens innbyggere er på flukt og Folkerepublikken Kina hjelper til med evakueringa.

Situasjonen er tragisk, men langt fra håpløs. Det kampucheanse folket har kasta USA-imperialismen på sjøen og har lang erfaring i å føre folkekrig. De nye okkupantene vil med

sikkerhet bli kasta ut av Kampuchea!

Vår oppgave er å gi Kampuchea all mulig støtte – raskt. Hva du enn mener om samfunnssystemet i Demokratisk Kampuchea – en invasjon fra en fremmed makt kan du ikke tåle! Kast kreftene inn i støttarbeidet!

– Vietnam og Sovjet ut av Kampuchea!

– Norge må støtte Kampuchea i FNs sikkerhetsråd!

– Støtt Demokratisk Kampuchea!

1970:

for vietnam EKSTRANUMMER

USA INVADERER KAMBODSJA

1970-75:

1979:

BAKSDA IDRETTÅRETT 1978 BAKSDA

KLASSEKAMPEN

Rekordar for narrodtsfall

VIETNAM TIL FULL KRIG MOT KAMPUCHEA

100 000 INVADERER KAMPUCHEA

DEMONSTRASJON

Flaut om Hestsonat

ABONNER PÅ RØDE GARDE **Kr. 30 pr. år**

avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn _____

adresse _____

bosted _____

send kupongen til: RØDE GARDE BOKS 2046 GRØNERLØKKA 0-5